ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருநறையூர்த் தல வரலாறு

சென்னை

இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழ

வைணவ சமயப் பிரசாரகர், ஸ்ரீமா

வைணவப் புரவலர் - பிரபன்ன வித்வான

காரை - நா. ஸ்ரீகாந்தராமாநுஜர்

அவர்கள் எழுதியது.

திருநறையூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாள் தேவஸ்தான

வெளியீடு.

1944.

விலை அணா இரண்டு.

பதிப்புரை.

இச்சிறுநூல் சென்னை இந்துமத அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தார் சுற்றறிக்கையின் பயனாக வெளியிடப் பெற்றது. இவ்வாறு தலவரலாறுகள் பல வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாக விளங்குபவர்கள் சென்னை இந்துமத அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத் தலைவர் உயர்திருவாளர் திவான் பகதூர் T. M. நாராயணசாமி பிள்ளை M. A., B. L., அவர்களும், கமிஷனர் உயர்திருவாளர்-இராவ்பகதூர்-சி.எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், B. A., B. L., F. R. G. S. அவர்களுமாவர். இத்தகைய நூல்கள் பல திருக்கோயில்களின் பண்டைச்சிறப்பு, வரலாறு, இன்றைய நிலை முதலிய உண்மைப் பொருள்களை மக்கள் உணர்ந்துகோடற்கு இன்றியமையாதன. இந்நூலை எழுதி உதவிய ஸ்ரீமாந் பிரபன்ன வித்வ-வைணவப் புரவலர், காரை-நா. ஸ்ரீகாந்தராமாநுஜர் அவர்களுக்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப்
பெருமாள்
தேவஸ்தானம்
நாய்ச்சியார்கோயில்

N. K. R. நாராயணசாமி நாயடு,
T. S. சுவாமிநாத உடையார்,
M. வைத்தியநாத முதலியார்,
தர்மகர்த்தர்கள்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முன்னுரை.

அறிவுக்கு மொழியும், ஒழுக்கத்திற்குச் சமயமும் இன்றியமையாதன. ஒழுக்கத்தாலன்றி உயிர்கள் உயர்நிலையடைதல் இயலாது. ஒழுக்கத்தை வகுத்துணர்த்தி மக்களை உய்திபெறச்செய்வது சமயமே. சமயமில்லையேல் ஒழுக்கமில்லை; இதில் ஐயமொன்றில்லை.

எனவே, அறிவுவளர்ச்சிக்கு மக்களுக்கு மொழிப்பற்று அவசியமாதல் போன்று, ஒழுக்க வளர்ச்சிக்குச் சமயப் பற்று மிக மிக வேண்டற்பாலதொன்று. மக்களுள்ளத்தில் சமய உணர்ச்சியைத்தூண்டி, ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறச்செய்வது தமிழ்நாட்டின் சமயச் சின்னங்களான திருக்கோயில்களேயாகும்.

சமயப்பற்றின் உயர்ந்த குறிக்கோள் திருக்கோயில்கள். தமிழரை இன்றளவும் ஒழுக்கத்தில் தலைசிறந்தவர்களாக ஓம்பிவருவன திருக்கோயில்கள். மேலும், தமிழகத்தின் தலைசிறந்த நாகரிகத்தின் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வன திருக்கோயில்கள் என்றுஞ் சொல்லலாம். மக்களை அறவாழ்க்கையில் தூண்டி, ஒழுக்கநெறியில் நிறுத்தி, இறைவனுக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் உள்ள ஒழிக்க வொழியாத உறவினை உணர்த்தி நிற்பனவும் திருக்கோயில்களே.

அறப்பெரியனான இறைவன் உயிர்கள்மாட்டு அருள் சுரந்து அறத்தாழ்ந்த நிலையே அர்ச்சாவதாரம். இறைவன் அருள்வடிவினனாயினும் அவனது இன்னருள்சுரக்குமிடம் அர்ச்சாவதாரம். குழவிக்குப் பால்சுரக்குமிடம் போன்றது, அடியவர்க்கு அர்ச்சாவதாரம். உயர்வற உயர்ந்த இறைவன் யானைபோன்றவன். இறைவனை "என்னானை! என்னானை! என்பதல்லால் என்னறிவன் ஏழையேன்!" என்றார்

திருமங்கையாழ்வார். மக்கள் கையுங் காலுமற்ற முடவர் போன்றவர். எனவே முடவன்யானையேறப்போகாது. அது போல குற்றத்திற்குக் கொள்கலமான சேதனர் உயர்வற உயர்நலமுடைய இறைவனைப் பற்றுதலென்பது இயலாது.

முடவன் யானையேற வேண்டுமெனில்: யானை தரையோடு தரையாகப் (முடவனும் தன்மீது ஏறலாம்படி) படிந்து கொடுக்கவேண்டும். இன்னணமே மக்கள் இறைவனைப் பற்ற வேண்டுமெனில், இறைவன் தாழ நின்றருள வேண்டும். இவ்வாறு உயிர்கள் பற்றுதற்கு எளியனாய்ப் பரமன் தாழநின்ற நிலையே அர்ச்சாவதாரம். விடாய் கொண்டவனுக்குத் தண்ணீர்த்தடம் போன்று, ஆன்ம விடாய்க்கு அர்ச்சாவதாரம்.

"பரத்வத்திற்கு அவதரிக்க யோக்யதையுண்டு; அவதாரங்களுக்குத் தீர்த்தம் பிரசாதிக்க யோக்யதையுண்டு; அர்ச்சாவதாரம் சம்சாரம் கிழங்கெடுத்தாலன்றிப் புடைபெயராதது" என்னும் நம் அருட்குரவர்களின் மண்ணும் விண்ணும் விலைபெறுதனவாய ஸ்ரீசூக்திகள் அர்ச்சாவதாரத்தின் அறச்சிறந்த சீர்மையை நன்கு வலியுறுத்துவன.

பத்துடை யடியவர்க்கு எளியவனாகி அறப்பெரியவன் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டெழுந்தருளி, "வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துறையும்," "நிலையார நின்றருளும்" திருப்பதிகள் திவ்யதேசங்கள் எனப்பெறும். உயர்வற உயர்நலமுடைய இறைவனால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களின் அருந்தமிழ்ப் பாடல்கள் பெற்றவை திவ்யதேசங்களாகும்.

திவ்யதேசங்களை யல்லது உயிர்கள் உய்திபெற உபாயமொன்றில்லை. "அற்றபற்றர் சுற்றிவாழும் அந்தணீர் அரங்கமே" என்ற திருமழிசைப்பிரான் அருளிய அருளிச்செயலின்படி பற்றற்ற-முற்றத்துறந்த பெரியோர்களும் அரங்கத்தைப்பற்றியே யன்றோ வாழ்ந்துபோந்தனர். "நின்

கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பரையுகத்திபோலும், சூழ்புனலரங்கத்தானே” என்ற திருமாலைப் பாசுரமும் இதனை நன்குவலியுறுத்தும்.

எனவே, எத்தனை உயர்ந்த ஞானியர்க்கும் திவ்யதேசங்களல்லது வாழ்ச்சிக்கு வேறு வழியில்லை. இதனை “ஒருவனார்; உலகமேத்தும் கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சி பேர்மல்லை என்று மண்டினார், உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே?” என்ற மங்கை மன்னரின் அணிபொதிந்த மணிவாக்கு அழகுற வலியுறுத்துவதாகும்.

சமயத்தின் அழியாத (சிரஞ்சீவி) சின்னங்கள் திவ்யதேசங்கள். திவ்யதேசங்களே மொழிமூலம் அறிவையும், சமயத்தின் மூலம் ஒழுக்கத்தையும் உயிர்களுக்கு ஊட்டும் பெற்றியன. ஆனபோது, மொழிப்பற்று மிக்குள்ள இந்நாளில், ஒழுக்கத்தை யோம்பும் சமயத்தை வளர்த்தல் தலைசிறந்த பணியாகும். ஆலயங்களை உயிரினும் ஓம்பி, ஆண்டுள்ள சிறு குறைகளைச் செம்மைப்படுத்துவதன் மூலமே மக்களுள்ளத்தில் சமயப்பற்றைத் தூண்டி ஒழுக்க வாழ்வை உயிர்ப்புற வளர்த்தல் முடியும். இதனோடே சமயப்பிரசாரமும் இன்றியமையாததாகும். இதனை நன்குணர்ந்து ஒல்லும் வகை செயலாற்றித் திகழ்வார் நமது சென்னை, இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத் தலைவர் உயர்திருவாளர், திவான்பகதூர் T. M. நாராயணசாமிப் பிள்ளையவர்களும், கமிஷனர் உயர்திருவாளர் இராவ்பஹதூர் சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரவர்களுமாவர்.

இவர்கள், வைணவத்திருவின் வளர்ச்சியிலேயே இளமைதொடங்கிக் கருத்தூன்றி நின்ற அடியேனது சிறுதொண்டு சீரியவகையிற் செயற்படுமாறு என்னைத் தம்கழகத்தின் வைணவ சமயப் பிரசாரகனாக்கியதோடு, வைணவத் தலங்களின் வரலாறுகளை எழுதுமாறும் ஊக்கிப்பணித்தனர். இவர்களுக்கு என்றும் என் நன்றிசான்ற வணக்கம் உரியது.

வேறுவழிகளில் வைணவத் தொண்டாற்றிவந்த எளியேற்கு இப்பேறு கிடைக்கப் பெரிதும் காரணரானவர்கள், எனது வாழ்வின் வளர்ச்சிக்கே உறுதுணைவரான சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மகாசங்கக் காரியதரிசி திருத்தக்க செல்வர் ஸ்ரீமாந், K. வேங்கடசாமி நாயடுகாரு அவர்களாவர். இவர்களுக்கு எழுமையும் எனது தலையல்லால் வேறு கைம்மாறு அறிகிலேன்.

இந்நிலையில் இத் திருநறையூர்த் தலவரலாற்றை எழுதித் தருமாறு இச்சந்நிதியின் மானேஜிங் டிரஸ்டி ஸ்ரீமாந் N. K. R. நாராயணசாமி நாயடவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். எனது உள்ளங்கவர்ந்த கள்வரான பரகால வள்ளல் ஆழ்ந்து ஈடுபட்ட இவ்வொப்புயர்வற்ற திவ்யதேசத்தின் பரந்த பெரும்புகழை அடியேனது சிற்றறிவிற் கெட்டியவகையில் ஒருவாறு சுருக்கி எழுதியுள்ளேன்.

இவ் வரலாற்றை எழுதிமுடிக்கத் துணைசெய்தது நாய்ச்சியார்கோயில் போர்டு ஆரம்பப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியர் ஸ்ரீமாந், T நரசிம்மாசாரியார் அவர்களின் முதனூலின் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியாகும். இதனைக் கொடுத்துதவிய அவர்கட்கு எனது நன்றி என்றும் உரியது.

எழுதியதோடன்றி, இதனை எனது அச்சகத்திலேயே பதிப்பித்துத் தருமாறும் பணித்தருளிய இத்தேவஸ்தான மானேஜிங் டிரஸ்டி ஸ்ரீமாந் நாயடுகாரவர்களுக்குப் பெரிதும் நன்றிசெலுத்துகின்றேன். இவர்கள் இன்று எய்தியுள்ள நலன்களோடு இன்னும் பன்னலங்களெய்தி நீடுவாழ நம்பியெம்பெருமான் திருவருள் புரிவாராக. பெரியோர்கள் இதிற்காணும் பிழைகளைத் திருத்தியருள்வார்களாக.

ஸ்ரீ புனித நிலையம்
காரைக்கால்
11-6-44

காரை, நா. ஸ்ரீகாந்தராமாநுஜன்.

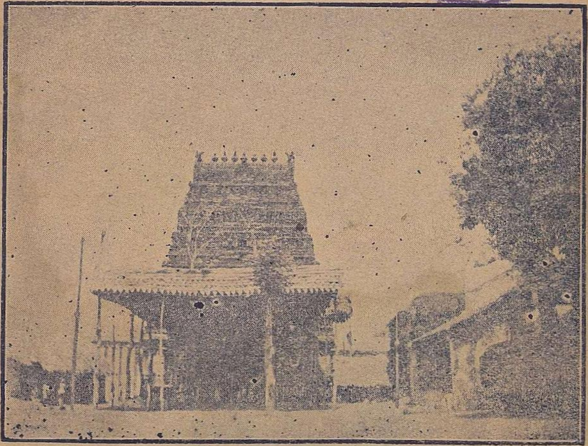

திருக்கோயிலின் முகப்புத் தோற்றம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருநறையூர்த் தல வரலாறு.

தியான சுலோகம்.

சாந்தம் சாரத சந்த்ரகோடி வதனம் பீதாம்பராலங்ருதம்
ச்யாமம் வஞ்சுள நாயகம் ஸுரதநும் ஸங்கர்ஷணாத்யைர் வ்ருதம்
ஸ்ரீமத்திவ்ய ஸுகந்த பூதரவரேஸம் பூஜிதம் ப்ரம்மணா
ஸர்வாபீஷ்ட பலப்ரதம் நாவபும் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸம் பஜே.

குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும்
தலையார்ந்த விளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத் திருநறையூர்
மலையார்ந்த கோலஞ்சேர் மணிமாடம் மிகமன்னி
நிலையார நின்றான்றன் நீள்கழலே யடைநெஞ்சே.

செய்ய சடையோன் திசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐய மறுத்தின்ன மறியாரே—துய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மாயோன் செவ்வாயோன்
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

கங்கையிற் புனிதமாய காவிரி பரந்துபாயும் நலம் பல நிறைந்த சோழநன்னாட்டிற்குத் திலதமெனத் திகழ்வது **திருநறையூர்** என்னும் திவ்யதேசம். இத் திருப்பதி, தஞ்சை ஜில்லா கும்பகோணம் தாலுக்காவில் இலங்கித் துலங்கும் திருக்கோயிலுடன் மிளிர்ந்து ஒளிர்வதாகும். நாச்சியார் கோயிலென்று வழங்கப்பெறும் இத் திருநறையூர் கும்பகோணம் ரயில்வே நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 5மைல் தூரத்தில், கும்பகோணம்-திருவாரூர் பஸ்மார்க்கத்தில் உள்ளது. இத்தலம் சோழநாட்டுத் திருப்பதியுள் ஒன்று. சோழன் கோச்செங்கணன் நம்பியைப் பணிந்து சேர பாண்டியர்களை வெல்லுதற்கு வெற்றிவாள் பெற்ற தலம் இதுவே. இத்தலத்திற்குச் செல்ல கும்பகோணமிருந்து பஸ் முதலிய வண்டி வசதிகளுண்டு. இப்பதிக்குத் தென்பால் மூன்று பர்லாங்கு தூரத்தில் திருமலைராயன் ஆறும், வடபால் ஐந்து பர்லாங்கு தூரத்தில் அரிசொல்லாறும் ஓடுகின்றன. நாலாயிரம் ஜனத்தொகையுடைய இவ்வூரின் சீதோஷ்ண ஸ்திதி வாசத்திற்கேற்றது. இங்கு தங்குதற்குச் சத்திரமும் உண்டிச்சாலைகளுமிருக்கின்றன.

தலச்சிறப்பு.

"மண்ணிலிதுபோல நகரில்லை" யென்னும் பெருமையுடைய இந்நன்னகர் சித்திக்ஷேத்திரம், சுகந்தவன க்ஷேத்திரம், சுகந்தகிரி, ஸ்ரீநிவாச க்ஷேத்திரம், நாச்சியார்கோயில் என்னும் பல பெயர்களால் போற்றப்பெறுவது. சுயம்பு ஸ்தலங்களான திருப்பாற்கடல், திருவரங்கம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், திருவேங்கடம், சாளக்கிராமம், வானமாமலை, புஷ்கரம்,

வதரிகாச்சிரமம், நைமிசாரண்யம், வடரங்கம், ஸ்ரீநிவாசம், துவாரகை என்னும் முத்திதரும் தலங்கள் பன்னிரண்டினுள், இத்தலம் முதன்மைபெறும் புனிதமும் பெருமையும் உடையதாகும்.

ஒன்றுலொன்றுங் குறைவில்லாத பூரணனை நம்பியெம்பெருமான், "நிலையாரநின்றான்" என்றபடி நித்யவாசம் செய்யுமதாய், திருமால் திருப்பதிகள் நூற்றெட்டினுள் ஒன்றாய், புராணப்பிரசித்தமுடைய சுயம்புஸ்தலங்களில் முதன்மைபெறும் இத்திருப்பதி; திருவாகிய இலக்குமிப் பிராட்டிக்குத் தேனனைய இனிய இருப்பானதுபற்றி [1] திருநறையூர் என்றும் தேனோடு வண்டாலும் திருச்சோலைகளின் வளத்தால் தேன் பெருக்கெடுத்தோடும் ஊரானமையால் நறையூர் என்றும் பெயர்பெற்றது. "தாரையூரும் திருநறையூர்" என்ற அருளிச்செயலில் தாரை என்ற பதத்திற்குத் தேன் தாரையென்று பொருள்கொண்டு, "ஊரும்" என்பதற்கு வழிகின்ற என்று பொருள் கூறப்படுவதாலும் இது பொருந்துமென்பர். இத்தலம் வடமொழியில் சுகந்தவனம் எனப் பேசப்படுவதால், அப்பெயரே தமிழில் நறையூரானதெனவும் நவில்வர். சுகந்தம்-நறை. நறை-மணம்.

திருமங்கை மன்னரான பரகாலரைத் திருமங்கையாழ்வாராக்கித்தந்த பெருஞ் சிறப்பைத் தனக்கேயுரிய இத்திருப்பதி, அவரால் "குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும், தலையார்ந்த விளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத்

---

[1] திரு-இலக்குமி. நறை-தேன்.

திருநறையூர்" என்றும், "பொறியார் மஞ்ஞைப் பூம்பொழில் தோறும் நடமாட, நறுநாண் மலர்மேல் வண்டிசைபாடும் நறையூரே" என்றும்; "செம்பொன் கமுகினந்தான் கனியும் செழும் சோலைசூழ், நம்பன் நறையூர்" என்றும், "சினையார் தேமாஞ் செந்தளிர்கோதிக் குயில்கூவும், நனையார் சோலைச் சூழ்ந்தழகாய நறையூரே" என்றும்; "இரும்பொழில் சூழ் நறையூர்" என்றும், பலவாறேத்திப் புகழ்ந்து (நூற்றியொரு பாசுரங்களால்) மங்களாஸாஸனம் செய்யப்(பாடல்) பெற்ற பெரிய திருவிழுமுடையதுமாகும்.

தன் ஆசாரியனாகிய நம்பியெம்பெருமான் மகிழ்ந் துறையும் பதியாதலின் இத்தலத்தில் திருமங்கையாழ்வா ருக்கு ஆழ்ந்த ஈடுபாடுண்டு. திருமங்கையாழ்வாருக்குப் [2] பஞ்சசமஸ்க்காரம் செய்தருளியவர் இத்தலத்து நம்பியே யாவர். எல்லாம்வல்ல இறைவனே முதற்பெருங் குரவனாய பேருண்மையைப் பின்னுள்ளாருமறிந்துய்ய இன்றும் இத் திவ்யதேசத் தெம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு ஆசாரியனாக நின்றருளிய நிலையிலேயே சேவைசாதித்தருளுகின்றார்.

குற்றத்திற்குக் கொள்கலமான சேதநன் (மனிதன்) ஈசுவரனைக் கிட்டும்போது, இவன் குற்றம் அவன் (இறை வன்) கண்ணிற் படாதபடிசெய்து நடுநின்று அங்கீகரித் தருளச்செய்யும் காரியம் புருஷகாரமெனப்பெறும். இப் புருஷகாரம் செய்யுமவள் திருமாலின் அகலங்கொள் நன் மார்பி லிறையும் அகலாதுறையும் இலக்குமிப்பிராட்டியாவர்.

---

[2] பஞ்சசமஸ்காரம்-ஐந்து வகைப்பட்ட வைணவ சமய தீக்ஷை.

பிராட்டியாரைத் தாயாரென்றும், [2] நாச்சியாரென்றும் சொல்வது வைணவர் மரபு. புருஷகார பூதையான ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லி நாச்சியார்க்கே இத்தலத்தில் எல்லா முதன்மையும் சுதந்தரமும் கூறப்படுவதால், இத்தலம் நாச்சியார்க்கோயிலென்றே வழங்கப்படுகின்றது.

முன்னொருகால் நாட்டை நலிந்த சண்டன், ஹேமன் என்ற பொல்லாவரக்கர் இருவரை அழித்தருளவேண்டுமென இந்திரனால் பிரார்த்திக்கப்பெற்ற பெரியதிருவடி (கருடன்) மணமிக்க மகாமேரு மலையின் சிகரமொன்றைப் பிடுங்கி யெறிந்து அவர்களை அழித்தருளினர். மரங்களோடு மலர் நிறைந்து மணம் வீசிய அம்மலைத்துண்டம், இத்தலத்தில் வந்து விழுந்தமையான் இத்தலம் சுகந்தகிரியெனவும் பெயர்பெறுவதாயிற்று.

மலையனைய உயர்ந்த கருப்பக்கிருகத்தின் உள்ளெழுந்தருளியுள்ள பெருமாள், திருக்கோபுர வாயிலில் நின்று சேவிப்போர்க்கு நன்றாக சேவைசாதித்தருள்வதால் இப்பதி [3] கிரியெனவும் பெயர்பெறும்.

தோற்றம்.

தழைத்தோங்கிய தருக்களடர்ந்த சோலைகளோடு உயர்ந்த திருக்கோபுரங்களுடன் காண்பார்க்கு இரண்டு மைல் தூரத்தே காட்சியளிக்கும் இவ்வூரின் தோற்றம் மிக மிக அழகியது.

---

[2] நாச்சி-தலைவி. [3] கிரி-மலை.

திருக்கோயில்.

திருக்கோயில் மிகவும் புராதனமானது. தற்போது சந்நிதியின் எல்லாப் பகுதிகளும் அழகாகப் புதுக்கித் திருப்பணி செய்யப்பெற்றுள்ளது. கண்கவர் வனப்புடன் விசாலமாக இடம்பெற்றுள்ள இத்திருக்கோயிலின் அமைப்பும், வானளாவிய நான்கு திருக்கோபுரங்களும், “திண்களக மதிள்” என்று சிறப்புற்ற நான்கு திருமதிள்களும், அழகிய திருச்சுற்று நான்கும், மணிமாடமும், நீணிலா முற்றமும், விமானமும், மண்டபங்களும் கண்களுக்குப் பெருங் களிப் பருளும் பெற்றியன. கோயிலின் நீளம்690 அடியும், அகலம் 288 அடியுமாகும். 75 அடி உயரமுள்ள மிக அழகிய பெரிய திருக்கோபுரக்காட்சி கண்டு மகிழ்தற்குரியது.

வெளிப்பிரகாரத்துள் நாற்புறமும் நன்கமைந்துள்ள அழகிய பெருந்தோட்டம், அழகினுக்கு அழகு செய்வதொப்ப இச்சந்நிதிக்குப் பேரழகு செய்வதாம். வண்சாதி, சண்பகம், முல்லை மகிழ் முதலிய மலர் நிறைந்த செடிகளுடன் மா பலா தெங்கு கமுகு முதலிய தருக்களடர்ந்து, நன்கு பாதுகாக்கப்பெற்று வளமுற்றுத் திகழும் இத்திருநந்தவனமும், இங்குள்ள வசந்த மண்டபமும் கண்டு களித்தற்குரியன.

விமானம்.

இத்தலத்து கோயில் விமானம் **ஸ்ரீநிவாச விமானம்** எனப் பெயர்பெறும். ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப்பெருமான் மிக

மகிழ்ந்து உறைந்தருளும் காரணம்பற்றி இவ்விமானம் இப் பெயர்பெறுவதாயிற்று. எம்பெருமான் திருநாமமே அவர் வாசஸ்தானமான விமானத்திற்கும் பெயரானமை யறிக. தரிசன மாத்திரத்தில் சகல துன்பங்களையும்போக்கி, இம்மை மறுமையாதிய எல்லா நலனும் இனிதருளும் இவ் விமானத் தின் கீழ் "நிலேயார நின்றான்" என்றபடி வாட்டமின்றி மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச னென்னும் திருநறையூர் நம்பியாவர்.

கருப்பக்கிருகம்.

உட்கோயிலின் மூலத்தானத்துள் கிழக்கே திருமுக மண்டலத்துடன் நின்ற திருக்கோலமாக சேவை சாதித்தரு ளும் பெருமாள் மூலவராவர். இவர் திருநாமம் **ஸ்ரீநிவாசன்.** திருமங்கையாழ்வாருக்குத் [4] திரு இலச்சினே செய்தருளிய அவசரத்துடன் திருவாழித் திருச்சங்கேந்திய இரண்டு திருக் கைகளோடு, மரகதக் குன்றம்போல் நின்றருளும் பரம காம் பீர்யமான இவர்தம்திருக்கோலம், பயில இனிய பைந்தமிழ்ப் பாடும் பரகால வள்ளலால் "திருநறையூர் மலேயார்ந்த மணி மாடம் மிகமன்னி-நிலேயார நின்றான்" என்றும், "தென் னறையூர் மன்னுமணிமாடக் கோயில் மணாளன்" என்றும், "வாவித்தடஞ்சூழ் மணிமுத்தாற்று நறையூர் நெடுமால்" என் றும், "தேன்கொண்ட சாரல் திருவேங்கடத்தானே-நான் சென்று நாடி நறையூரிற் கண்டேனே" என்றும் பலபடி புகழ்ந்து வாழ்த்திப்பரவப் பெற்றதொன்று. இவர்க்கு ஆழ்வார் சாத்தியருளும் அழகிய திருநாமம் **நறையூர் நம்பி**

[4] திரு இலச்சினே- இதனை சாமானியர் முத்திராதாரணம் என்பர்.

என்பதாம். இவர் அனைத்துலகினுக்கும் இறைவனாய உரிமை தோன்றக் கவித்த நீண்முடியர். இருபெரும்புயத்தினர். இந்திர நீலமொத் திருண்ட மேனியர். "குன்றுடும் கொழு முகில்போல் குவளைகள்போல், குரைகடல்போல், நின்றாடுங் கணமயில்போல்" நிறமுடையர். உயர்ந்து வளர்ந்த உருவில் அழகியர். மரகதக்குன்றம்போல் மன்னி நின்றருளும் மாண்புறு மேனியர். அகலகில்லேன் இறையுமென்ற அலர்மேல் மங்கை யுறைமார்பர். அழகிய சங்கமும் ஆழியுந் தாங்கிய பங்கயம் போன்ற அங்கைகளுடையர். திருமேனியில் வெள்ளியங்கி தங்கிய வீறார் கோலத்தர். பரத்வ சூசகமான திருத்துழாய் மாலையர். அமரர்வந் திறைஞ்சும் அறிவரிய பொன்னங்கழலினர்.

எண்ணுவார்தம் இடர்களையும் எத்தரும் பெரும் கீர்த்தியினரான இம் "மன்னன் திருமார்பும் வாயுமடியிணையும், பன்னு கரதலமும் கண்களும்,-பங்கயத்தின் பொன்னியல் காடோர் மணிவரைமேல் பூத்ததுபோல், மின்னியொளிபடைப்ப வீணாணும் தோள்வளையும், மன்னிய குண்டலமும், ஆரமும் நீண்முடியும், துன்னு வெயில் விரித்த சூளாமணியிமைப்ப, மன்னுமரகதக் குன்ற" மனைய திருக்கோலம் சேவிப்பார், எய்ந்தபெருஞ் செல்வத்தராய், இணையிலிவ் வுலகில் எண்ணியவெல்லாம் எய்தப்பெற்று, கல்வியுஞ் செல்வமுங் கலந்து துய்த்து, வாயுநன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்ந்து மறுமையிற் பேரின்பந் துய்க்கும் மாண்புறு பெற்றியராவர். பத்தருக்கருளும் இப்பரமர் நான்கு திருக்கைகளின்றி இரண்டு திருக்கைகளோடு எழுந்தருளியுள்ளது கவனித்தற்குரியது. நான்முகக் கடவுளால் நாடோறும் பூசிக்கப்பெறும் இவர், மேதாவி முனிவர்க்கும் திருமங்கையாழ்வார்க்கும் பிரத்தியக்ஷமான பெருமைக்குரியவர்.

தாயார்.

தாயார்க்கு இத்தலத்தே தனிக்கோயிலின்மையும், பெருமாளிருவர்க்கும் (மூலவர்-உற்சவர்) உபய நாச்சிமாரின்மையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மூலவரான பெருமாளின் மருங்கே தாயாரும் மூலவராக எழுந்தருளியுள்ளனர். இவர் திருநாமம் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லி நாயகி. இத்திருநாமம் "வஞ்சு" என்ற நீர்நொச்சி மரத்தினடியில் இவளைக்கண்டு மகளாக ஏற்றுவளர்த்த மேதாவி முனிவரால் சாத்தப்பெற்ற அழகிய காரணப்பெயராம். அனைத்துலகுமுடைய இவ்வன்னையின் அழகாரும் திருக்கோலம் "மன்னு மரகதக் குன்றின் மருங்கே, ஓர் இன்னிளவஞ்சிக் கொடியொன்று நின்றதுதான், அன்னமாய் மானு யணிமயிலாய் ஆங்கிடையே மின்னு யிளவே யிரண்டா யிணைச்செப்பாய், முன்னுய தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலமிரண்டாய், அன்ன திருவுருவம் நின்றது" என்று ஸ்ரீ பரகால வள்ளல் தம் அணிபொதிந்த மணிவாக்கால் அதிசயித்துத் துதிசெய்யப் பெறுவதாகும்.

உற்சவர்.

சென்றுகாடிக் காண்பவர்தஞ் சிந்தைகவருஞ் சீருருவில், இன்றுந்தனக்கு இணையில்லா எழிலார்நறையூர் உறை நம்பியாம் இவ்வுற்சவமூர்த்தி வரத அர்ச்சாவதாரர். இவர் திருநாமமும் **ஸ்ரீநிவாசனே.** பேராயிரமுடைய பேராளனை இப்பெருமான் ஸ்ரீநிவாசனென்றும், நம்பிநாதரென்றும், திருநறையூர் நம்பியென்றும் திருப்பெயர்பெற்று திகழ்ந்தருளுகின்றனர். இவர் வலது திருப்பக்கத்தில் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியென்ற ஒரே நாச்சியாருடன் அழகுற நின்ற திருக்கோலத்துடன் சேவை சாதித்தருள்வர்.

இவர் செஞ்சுடர்க்குன்றமன்ன செம்பொன்மேனியர், கவித்த நீண்முடியர், காதளவோடிமீண்ட கண்ணழகர், திருப்பவளச் செவ்வாயர், மதிபழித்த திருநுதலோடு மகரம் சேர் குழைகாதர்; அகலங்கொள் திருமார்பர், அரைச்சிவந்த ஆடையர், சங்கும் ஆழியுஞ் சுமக்கும் தண்டாமரைக் கைகளோடு, ஞானஅஸ்தமும், இடையிலூன்றிய எழிலுறு கரமுமுடைய நவிலரிய நாற்கரத்தர். தங்கக்கவசந் தருக்குறு மேனியர். தண்டுளவ மாலையர். நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற தண்டாமரைச் சுமக்கும் தாளிணையர். தன்னடியார்க் கெளிய தண்ணளியர், மறவாதடியா ரழைக்கப் பிறவாமை யவர்க்கருளும் பெற்றியர்.

ஸ்ரீ பரகால வள்ளல் நெஞ்சிற்கொண்டு நாவில் பரவும் இந்நறையூர் நின்ற நம்பியின், மலர்கொள் கண்ணிக் குழலழகும், மாலைக்கிசைந்த தோளழகும், வண்ணஞ்சிவந்த வாயழகும், வழுத்தற்கரிய கண்ணழகும், இலகுதிலகக் கத்தூரி என்றும்விலகா நுதலழகும், இணையற்றொளிரும் முடியழகும், இனியசெங்கைத் தலத்தழகும், அலரைப்பழிக்கும் அழகினதாய் "அஞ்சேல்" என்ன அருளுவதாய்; அன்பர் தம்மை உய்விக்கும் அபயத்திருக்கைப் பேரழகும், நிலவுமிரண்டு திருவடியின் நிலைத்தவழகும் கண்டுநிதம், களித்து மகிழும் கண்ணுடையோர் காதைபேசுந் திரமன்று.

"என் அமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவே" என்று பிறவற்றிற் கண்வையாதே, வடிவழகில் வைத்தகண் வாங்காது "நீலமேனி ஐயோ! நிறைகொண்டதென் நெஞ்சினையே" என்று, ஆப்ததமர்களான ஆழ்வார்களைப் பாசுரமிடப்பண்ணும் இவ் வடிவழகிய நம்பியெம்பெருமானின் பேரழகு, நம்மனோரின் பேச்சுக்கு நிலமன்றே!

திருநறையூர் நம்பி

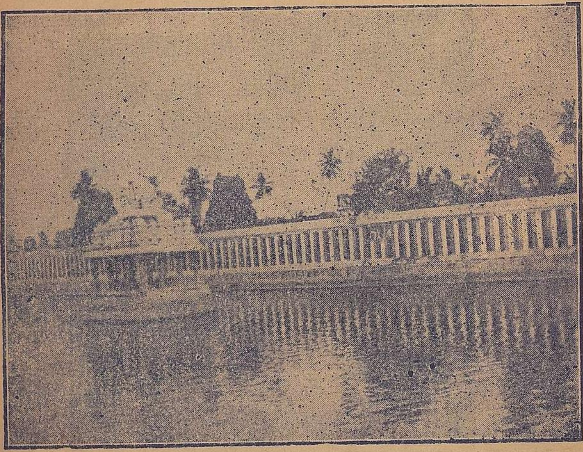

திரு மணிமுத்தா நதி.

உற்சவத் தாயார்.

கனியா மனமுங் கனிந்துருகச் செய்யுங் கண்ணிற் கினிய இந் நம்பி யெம்பெருமான் பக்கத்தில் "பெடையடர்த்த மடவன்னம் பிரியாது" என்ற மறையுரையின்படி இணைபிரியாது ஏகாஸனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவியாம் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியின் சேவை நெஞ்சையுருக்கும் நீர்மையதாம். இப் பிராட்டியார் தன் பிராதான்யம் தோன்ற "மூன்றங்குல அளவு" நம்பிக்கு முன்பு எழுந்தருளியிருக்கும் சீர்மை சிந்தித்து உய்வதற்குரியதொன்று.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் தன் *முற்றுரிமையிழந்து அருளிரக்கத் தலைவியான பிராட்டியார்க்குப் பரதந்திரராக நின்றருளும் பேருண்மையை, நம்மனோர்க்கு நனியுணர்த்தி உய்விக்கும் நவிலரிய பெருஞ்சீர்த்தி இந் நன்னகர்க்கே யுரியதொன்று.

நாச்சியார் கோயிலென்று இத்திருப்பதி ஓய்ச்சிப் பேசுதற்குரிய இவ் வஞ்சுளவல்லி நாச்சியாரின் நல்லருளுக்கிலக்கானோர் தாழ்ச்சியற்ற உயர் வாழ்ச்சிக்கேயென்றும் உரியவராவர்.

வாஞ்சிதமான புருடார்த்தங்களை யளிக்கவல்ல கஞ்சச் செல்வப் பெருங்காரணங்காம் இவ் வஞ்சுளவல்லியார், மருங்கிலே சங்கெடுத்தருளும் மாயவன்றன் மருங்கிருந்து தன்னடியார்க்கு வருங்கிலேசங் கெடுத்தருளும் வகையறிந்தோரே இவ்வுலகில் மிக உயர்ந்தோராவர்.

---

*முற்றுரிமை-சுவாதந்தர்யம்.

உள்ளெழுந்தருளியுள்ள பிற மூர்த்திகள்.

இனி, இம் மூலத்தானத்தில் சங்கர்ஷணர், பிரத்யும்னர், அநிருத்தர், புருஷோத்தமர் என்ற நான்கு பிற மூர்த்திகளும் அழகுற எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர். இவர்கள் மேதாவி முனிவரின் கன்னியாய் வளர்ந்த வஞ்சுளவல்லியைத் தேடிவந்த உருவத்துடன் நின்றருளியுள்ளனர். மேலும், பெருமாளை ஆராதிக்கும் பிரமதேவரின் திரு உருவமும் இங்கு அழகுற இடம்பெற்றுள்ளது கவனிக்கற்பாலது.

ஸ்ரீ பக்ஷிராஜன் சந்நிதி.

இச் சந்நிதி மூலத்தானத்திற்குச் சிறிது கீழே வடபால் தெற்கு நோக்கியுளது. இதனுள் ஸ்ரீபக்ஷிராஜரென்றும், பெரிய திருவடியென்றும், வைநதேயர் என்றும் பெயர்பெறும் பெருஞ் சீர்த்தியினரான ஸ்ரீகருடாழ்வார் தென்திசையில் பரமபத வாயலை நோக்கி எழுந்தருளியுள்ளனர். இவர்க்கு மற்றைய திருப்பதிகளெவற்றிலும் இல்லாத பெருஞ் சிறப்பு இத்தலத்தேயுள்ளது. இவர் சாளக்கிராமத் திருமேனியர். (கற்சிலை வடிவானவர்) வாகன வடிவத்து அழகியர், நீள் சிறகுடையவர், நீண்முடியர், நீண்டுவளர்ந்த ஆகத்தினர், அகன்ற மார்பினர், ஆஜானுபாகுவான இரு பெரும்புயத்தர், வரசித்தியுடையவர், வீரப்ரதர், தீரசூரர்.

நறையூர் நெடுமாலான நம்பியெம்பெருமான் இவர் மீது வீற்றிருந்தருளிக் கண்டருளும் பெரிய திருவடி

சேவை **"நாச்சியார் கோயில் கருடசேவை"** என்று உலகப் பிரசித்தியானது. இவர் கருங்கடற் பள்ளியில் கலவி நீங்கி மேதாவி முனிவர்தம் திருமகளாராக வளர்ந்தருளிய திருமகளை ஆகாயவழியே தேடிவந்து இத்தலத்தில் கண்டு எம்பெருமானுக்குக் குறிப்பாலுணர்த்தியவர். அன்றுதொடங்கி திருமாலருளால் இத்தலம் விட்டகலாது தம்மை விரும்பித் தொழும் அடியவர் வேண்டிற்றெல்லாம் தந்து அவர்க்கு நாளும் நல்லருள் சுரக்க ஈண்டுத் திருக்கோயில் கொண்டனர். இவர் பெருமாள் திருவாராதனம் கண்டருளியவுடனே அவர் அமுது செய்தருளிய திருப்போனகங்களைத் தாமும் அமுது செய்தருளி திருவாராதனம் கண்டருளுகின்றனர்.

எண்ணுவார்தம் இடர்களைந்து இஷ்ட சித்தியருளும் இவர்க்கு "அமுத கலசம்" எனும் மோதகமானது உவப்பாக அமுது செய்விக்கப்படுகிறது. இவர் பால் செய்துகொள்ளும் பிரார்த்தனைகள் பலிதமாவதுடன், இவரது சர்ப்பாங்கங்களில் புஷ்பாங்கிகள் அணிவிப்பவர்கள் இஷ்டசித்தி யெய்தப்பெறுகின்றனர். இவை உலகப் பிரசித்தமானவை. இவர் வருடமிருமுறை கண்டருளும் திருவீதிப்புறப்பாடு மிகச் சிறப்புடையது. இரண்டு புறப்பாடுகளுள் ஒன்று மார்கழி மாதத்து 4ஆம் திருநாளிலும், மற்றொன்று பங்குனித் திருநாளின் நான்காம் திருநாளிலும் நடைபெறுகின்றது.

இப் பக்ஷிராஜன் எழுந்தருளியுள்ள இடம் 10½ அடி சதுரமுள்ளது. இங்கிருந்து இவர் புறப்பாடு கண்டருளுங் காலத்து ஸ்ரீபாதம் தாங்குவோர் நால்வராகவும், வாரைகள்

சேர்த்த பின் கோடி ஒன்றுக்கு நால்வராகவும், பின் எண்மர், பதின்மர்களாகவும், படிகளில் இறங்கியருளும் சமயம் கணக்கற்றவர்களும் ஸ்ரீபாதம் தாங்கிச் செல்வது காணத்தக்கதாம். இவர்தம் திருவீதிப் புறப்பாடு மிகப் பெருமை வாய்ந்தது. அரவ குண்டலமணிந்த கரிய திருமுக மண்டலத்துடன் அரவாபரணமணிந்து, நீள்மகுடந் தாங்கி, சித்திர வஸ்திரந் தரித்து, சர்ப்ப கங்கண அஸ்தராய், கடாக்ஷித்தருளும் திருநயனங்களுடன், புரிநூலும் மேகலையும் கட்கமும் சர்ப்ப வடமும் பூண்டு, பெரிய திருமாலையணிந்து, இருமருங்கும் விசிறி சாமரம் வீசுவார் விநயமுடன் பணிசெய்ய, மரகதக் குன்று நின்றூர்வது போன்று பரம காம்பீர்யத்துடன் இவர் எழுந்தருள்வது கன்னெஞ்சர் தம்மையும் கரைவிக்க வல்லது. எண்ணிலார் நீணிலா முற்றத்தில் நின்று சேவிக்க இவர்தம் பத்தியுலாக்காட்சி பரமானந்தக் காட்சியாம். இங்கிருந்து நேரே வாகன மண்டபஞ்சென்று ஆங்கு தன்மீது பெருமாள் எழுந்தருள, மீண்டு மிரண்டா முறையாக வெளியில் எழுந்தருளுவது விண்ணும் மண்ணும் விலைபெறுக் காட்சியாகும். இக் காட்சி காணாதார் கண்ணென்றுங் கண்ணல்ல கண்டீர்!

பின்னர் அழகிய வெள்ளி அம்ஸவாகனத்தில் மின்னேர் மணிபல பூண்ட வஞ்சுளவல்லியார் முன்னேயெழுந்தருள, பின்னே கருடாரூடராய் பெருமாள் தேரடிக்குச் சென்று, ஆங்குள்ள அழகிய சப்பரத்தில் எழுந்தருளி "வேள்வும் விழவும் வீதியிலென்றும் அறாதவூர்" என்று சிறப்புறும் இந் நறையூர் திருவீதிகளில் புறப்பாடு கண்டருள்வது, கண்களுக்குப் பெருவிருந்தாகும்.

இனி, இப் பக்ஷிராஜன் சந்நிதிக்கு மேற்புறத்தே கோமள ஆயர் கொழுந்தான குழலூதும் கோபாலனும், உயர்பதமருளும் பரமபதநாதனும், சீர்மை சான்ற சிங்கப் பிரானும் எழுந்தருளி யிருப்பதோடு, நூற்றெட்டு திவ்ய தேசத்தெம்பெருமான்களின் திவ்ய மங்கள திருவுருவங்க ளும் ஒளி சிறந்து திகழ்கின்றன.

வெளியிலுள்ள சந்நிதிகள்.

வெளியிலுள்ள சிறிய திருவுண்ணாழியை யடுத்து அழகிய திருச்சுற்று ஒன்றுளது. இதனுள் யோகநரகே சரி, மத்வபூஜா ஆஞ்சநேயர், ஸ்ரீவரதராஜன், சிறிய திருவடி ஸ்ரீசௌரிராஜன், திருவரங்கன், சேனையர்கோன் முத லியவர்களின் சந்நிதிகள் அழகுற இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்விடத்தே, உபரத்தேயுள்ள ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச விமானத்தின் சேவை பெறலாம். இதற்கப்பால் ஸ்ரீ பூவராக மூர்த்தியின் சந்நிதி யுளது. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப் பெருமான் பஞ்ச வியூக மூர்த்தியாக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளு முன்னரே, இப்பூவராகப் பரமர் ஈண்டு எழுந்தருளியிருந் தனரென்று புராண வரலாறு கூறுகின்றது. இவர் பிரும் மாதிகளாலும் முனிவர்களாலும் ஆராதிக்கப்பெற்று வந்த வர். ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசன் தம்மைச் சேவிக்க வரும் அடியவர்கள் முதலில் பூவராக மூர்த்தியைச் சேவித்துப் பின் தம்மைச் சேவிப்பதே தமக்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்குமெனக் கருது வதாகவும், அவ்வாறு செய்யாதார் எப்பயனும் பெறுரெகா ழிவர் எனவும் தலபுராணங் கூறும். இவ்விடத்தில் நமது பரமாசாரிய ஸ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவிசதவாக் சிகாமணியாம்

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளும் பூர்வாசார்யர்களும் எழுந்தருளியுள்ளனர். பக்கத்தே பாலஅனுமார் சந்நிதியும், அடுத்து ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் சந்நிதியுமுளது.

பெரிய திருவுண்ணாழி

இவ்விடமிருந்து கீழே வர, அற்புதச்சிற்ப வேலைகளோடு விளங்கும் அழகிய நூற்றுக்கால் மண்டபம் காணவினியது. இது கோச்செங்கணான் சோழனால் கட்டுவிக்கப்பெற்றதாகும். இம்மண்டபமே இன்று திருக்கல்யாண மண்டபமாகத் திகழ்கின்றது.

ஆவணி மாதத்தில் இம்மண்டபத்தில் திருக்கல்யாண மகோற்சவம் சிறப்புறநடைபெறுகின்றது. இதற்கு வடபால் மனத்துக் கினியனாய ஸ்ரீகோதண்டராமன் சந்நிதியும் கவினுறத் திகழ்கின்றது. இங்கிருந்து வலம் திரும்பத் தோன்றுவது பெரிய திருவுண்ணாழியாம். இதனுள் முதலில் தோன்றுவது ஆஞ்சநேயர் சந்நிதி. அடுத்து மேதாவி முனிவரால் நட்டு வளர்க்கப்பெற்ற தலவிருக்ஷமான வகுளமரமுளது.

இதனெதிரில் மேற் பாரிசத்தில் தோன்றுவது ஸ்ரீசக்கரபாணி நரகேசரி சந்நிதியாகும். இப்பெருமான் மணிமுத்தாற்றில் நீராடிய மேதாவிமுனிவர் கையில் எழுந்தருளியவர். அசரீரி கூறியவாறு மேதாவி முனிவரால் பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதிக்கப்பெற்றவர். இவரது தரிசனத்தால் சகல தோஷ நிவர்த்தியும், ஓர் மண்டல பிரதக்ஷண ஆராதனத்தால் பூத வேதாள பைசாச பீதி பீடாதி நிவர்த்தியும் கூறப்படுகின்றது.

இனி இரண்டாம் திருக்கோபுர வாயிற்படிகளின் கீழ் திறந்த திருமுற்ற வெளியும், அதன் நடுவே வானமளாவிய துவஜஸ்தம்பமும் சிந்தையைச் செந்நிறுத்தும் பெற்றியன. இந் நீணிலா முற்றத்தின் நடுவிலுள்ள துவஜஸ்தம்பத்தை வலம் வரும்போது வடபாரிசத்தில் முதலில் தோன்றுவது "தேன்கொண்ட சாரல்" திருவேங்கடமுடையான் சந்நிதியாகும். அழகிய மண்டபமாகத் திகழும் இச் சந்நிதி வாகன மண்டபமெனவும் பெயர்பெறுகின்றது. திருநாட் காலங்களில் தாயார் பெருமாள் முதலியோர் இங்கு எழுந்தருளித் திருமஞ்சனம் திருவாராதனம் முதலியன கண்டருளுகின்றனர். இதன்கீழ்ப்பாரிசத்தில் வாட்கலியனுய பரகால வள்ளலாம் நம் திருமங்கையாழ்வார் சந்நிதியுளது. அதனையடுத்து வெளியிலிருப்பது தேவஸ்தான காரியாலயமாகும்.

துவஜஸ்தம்பத்தின் தென் பாரிசத்தில் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற வேதந் தமிழ் செய்த மெய்யனும், நங்குல முதல்வருமான ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் சந்நிதியும், ஸ்ரீ உடையவர் சந்நிதியும் அழகுறத் திகழ்கின்றது. இச்சந்நிதியுள் கூறுதற்கரிய வீறுபெற்றுயர்ந்த ஆழ்வார்கள் பதின்மரும், வைணவத் திருவின் வளர்ச்சிக்காக கண் கொடுத்த, மொழியைக்கடக்கும் பெரும் புகழாளரான ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வானும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

பெரிய திருச்சுற்றுக்கும் வெளி மதிளுக்குமிடையே அழகிய திருநந்தவனமும் அதனடுவேயுள்ள அழகிய வசந்த மண்டபமும் பற்றி கீழே கூறப்பட்டது. இத் தோட்டத்தின் நடைபாதைக்குச்சற்று மேற்கில், வடபால் தோன்று

வது மற்றொரு தலவிருக்ஷமான வில்வவிருக்ஷம். அதுகண்டு வணங்கத்தக்கதொன்று. மேற்குப் பாரிசத்திலுள்ள வசந்த மண்டபத்தில் பெருமாளும் பிராட்டியாரும் எழுந்தருளி யிருந்து வைகாசி வசந்தோற்சவத்தை விமரிசையாகக் கண்டருளுவர்.

இக் கோயிலைச் சார்ந்த இதர சிறு கோயிலாக ஓர் ஆஞ்சநேய சுவாமி சந்நிதியுண்டு. இது கோயிலின் வட பால் 2 பர்லாங்கு தூரத்திலுள்ளது. ஈண்டுள்ள சிறிய திரு வடிக்கு நாடோறும் ஒருகாலம் பெருமாள் சந்நிதியிலிருந்து திருப்போனகம் கொண்டுபோகப்பெற்று ஆராதனம் நடை பெறுகின்றது.

கோபுர வாயலில் ஓர் விநாயகர் ஆலயமுளது. இவ் விநாயகரைத் தாமோதரப் பிள்ளையாரென்றும் வரசித்தி விநா யகரென்றுங் கூறுவர். இவர் மிகச் சத்தி வாய்ந்தவர் என்று பிரார்த்தனை செய்துகொள்ள இஷ்டசித்தி யுண்டா மென்பர். இவர்க்கு அபிஷேகமும் மோதக நிவேதனமும் நடைபெறுகின்றன. விநாயக சதுர்த்தியன்று இவர்க்கு கோயில் திட்டத்தில் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறு கின்றன.

தீர்த்தங்கள்.

இத் தலத்தின் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஐந்து. அவை திருமணிமுத்தா நதி, அநிருத்த தீர்த்தம், பிரத்யும்ன தீர்த்தம், சாம்ப தீர்த்தம், சங்கர்ஷண தீர்த்தம் என்பனவாம். அவற் றுள் முதலாயது மணிமுத்தா நதியாம்.

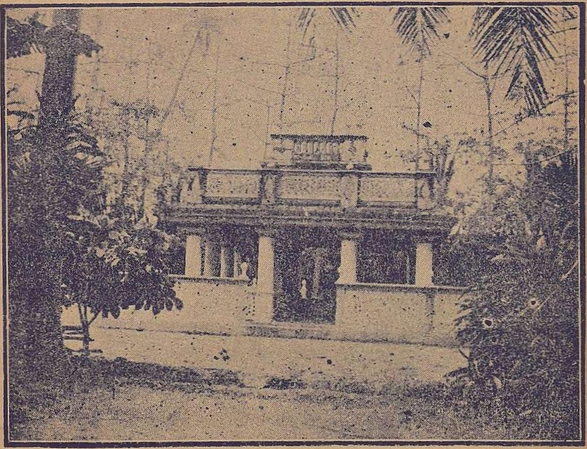

வசந்த மண்டபம்.

திருத்தேர்.

1. திரு மணிமுத்தா நதி.

திருக்கோயிலின் வடபாலுள்ள பெரிய திருக்குளமே மணிமுத்தா நதியாம். இதன் நீளம் 684 அடியும், அகலம் 225 அடியுமாகும். திருநாராயணபுரத் தெம்பெருமானுக்கு அணிவிக்கப் பண்டு பெரிய திருவடியானவர் திருப்பாற் கடலிலிருந்து எடுத்துச்சென்ற வைர முடியின் ஒளி பொருந்திய மணியொன்று, இத் தீர்த்தத்தில் நழுவி விழுந்தமையான் அன்றுமுதல் இத் தீர்த்தம் இப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

உலகினர் கழுவிய பாவச்சுமை நீங்கி உய்திபெறக் கருதிய கங்கை திருக்காவிரி முதலிய உலகின் சகல புண்ணிய நதிகளும் நான்முகக் கடவுளை யணுகிப் பிரார்த்திக்க, அவரும் அருள்சுரந்து அவைகளை நோக்கி "நாரணனுறையும் நறையூர்ச்சென்று மணிமுத்தா நதியில் மார்கழி மாத சுக்கிலபக்ஷத் துவாதசியில் நீராடி உயர்க" எனப் பணித்தருளினர். அங்ஙனமே அந் நதிகள் இந்நதியில் நீராடி உயர்ந்தமையான் இத் தீர்த்தம் பெரும் புனிதமுடைய தொன்றும்.

இத் தீர்த்தத்திற்கு பிரம்மதேவர் இருடியாகவும், திருமால் தேவதையாகவும், விஷ்வக்சேநர் ரக்ஷகராகவும் கூறப்படுகின்றது.

நீராடுதற்குரிய புண்ணிய காலங்கள்.

சூரிய சந்திர கிரகண காலம், புரட்டாசிமாத அமாவாசை, பங்குனிமாத பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை, ஐப்

பசிமாத பூர்வபக்ஷ நவமிதிதி, மார்கழி சுக்கிலபக்ஷ துவா தசி, சிரவணம் முதலியன இப் புண்ணியப் புனலாட பொருந்திய நாட்களாகும். இந் நாட்களில் இதில் நீராடுமுன், தீர்த்த ரக்ஷகரான விஷ்வக்சேனரையும் இருடியான பிரமதேவரையும், க்ஷேத்திர ரிஷியான மேதாவி முனிவரையும் வணங்கி, ஸ்ரீயுடன் கூடிய ஸ்ரீவாசுதேவனை நெஞ்சுற வழுத்தி ஆசமனஞ்செய்து நீராடுதல் முறையாகும்.

முழுக்கின்பலன்.

புனிதத்துட் புனிதமாய இப் புண்ணிய புனலாடுவாரொருவர் தம் முற்பிறவி மூன்றினுஞ் செய்த பாபத்தின் நீங்கி உய்திபெறுவர்; உலகின் புண்ணிய தீர்த்தங்களனைத்தினும் மூழ்கிப் பெறும் பயனை, இத் தீர்த்தத்தில் முறையாக ஒரேமுறை ஆடினர் பெறுவர். இப் புண்ணிய நதியில் மூன்றுமாத காலம் தொடர்ந்து நீராடும் கன்னியர் தாம் விரும்பும் நல்ல கணவனைப் பெற்று மகிழ்வர்; மகப்பேறற்ற மாதர் அப்பேறு பெற்றுயர்வர்; கிரகணகால ஸ்நானத்தால் வாஜபேய யாகபலனும்; மாகஸ்நானத்தால் நான்முகன் உலகையும், புரட்டாசி அமாவாசைமுழுக்கால் எண்ணரியபுண்ணியத்தையும், சிரவண ஸ்நானத்தால் அசுவமேத யாகபலனையும், இதரகால ஸ்நானத்தால் பகைவர்முன் வெற்றியும், காரியசித்தியும் செல்வமும் பெறுவர். மறுபிறவி நீக்கும் மாண்புடைய மணிமுத்தா நதியின் கரையில் செய்யப்பெறும் தானங்கள் வானத்தினுயர்ந்தது; என்றின்னவாறு தல புராணத்துள் இந்நதியின் ஸ்நான பலன்கள் பரக்கப்பேசப்படுகின்றது.

இப் புஷ்கரிணியைத் தற்போது ஆழமாக்கியும் படித் துறையைப் புதுக்கியும் ஜீர்ணமான பாய்கால் வடிகால் முதலியன செப்பனிடப்பட்டும் சிறந்த முறையில் வைக்கப் பெற்றுள்ளது. அரணுக அழகிய கேட்டும் போடப் பட்டுள்ளது.

2. அநிருத்த தீர்த்தம்.

இது கோயிலின் கிழக்குத் திக்கில் இரண்டு பர் லாங்கு தூரத்தே யுள்ளது. அநிருத்த பகவானுல் ஆக்கப் பட்டமையின் இது அநிருத்த தீர்த்தமெனப் பெயர் பெற் றது. துர்வாச முனிவரின் சாபத்தால் செல்வம் வீரியம் முதலியன இழந்து துயருழந்த இந்திரன், ஒருகால் இதில் தீர்த்தமாடித் தவமியற்றி சாபத்தின் நீங்கிப் பொலிவுபெற் றுயர்ந்தனன். இதற்கு வசிஷ்ட பகவான் இருடியாகவும், இந்திரன் தேவதையாகவும் அநிருத்தர் அரியாகவும், கருட பகவான் ரக்ஷகராகவும் கூறப்படுகின்றது. சுக்கிரவாரப் பஞ்சமி திதி, அமாவாசை முதலியன இதில் நீராடுதற்கு ஏற்ற காலங்களாகும். முறையே அநிருத்தர், ஸ்ரீ வாசுதேவர், வசிஷ்டர், இந்திரன், கருடன் முதலி யோரை வணங்கி அவர்தம் அநுக்ஞைபெற்று இதில் நீராடு தல் முறையாம். இதனைக் கண்ணுற்றவரும் உற்ற துயர் நீங்கப்பெறுவர். எனவே, ஆடுநர் பெற்ருேர்செய்த பாபத் தினின்றும் விடுபட்டு, எண்ணரிய புண்ணியப் பலனெய்தி வறுமைநீங்கி மகிழ்வரென்பதில் ஐயமொன்றில்லை.

3. பிரத்யும்ன தீர்த்தம்.

இது கோயிலின் தெற்கே ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தி லுள்ளது. பிரத்யும்ன பகவானுல் அமைந்த இத் தீர்த்தக்கரை

யில் வாயுபகவான் ஆயிரமாண்டு அருந்தவமியற்றி உயர்ந்த னர். மேலும் பானுதத்தன் என்பானொருவன் இதில்மூழ்கி குரு சாபத்தால் பெற்ற பிரும்ம ராக்ஷச வடிவம் நீங்கப் பெற்றனன். சோமவார அமாவாசை, சுக்கிலபக்ஷம், கேட்டை, மூலம், முதலியன இதில் நீராடற்குரிய நாட்களாகும். இதன் இருடியரான விசுவாமித்திரரையும், தேவதையான வாயுபகவானையும், பிரத்யும்னரான அரியையும், ரக்ஷகரான அனந்தனையும் சிந்தித்து வணங்கி, இதில் தீர்த்தமாடுவோர் பிறர்மனை நயத்தல் குருத்துரோகம் முதலிய குற்றத்தினின்றும் விடுபடுவர். பிரும்மராக்ஷச பீடையும் போம்.

4. சாம்ப தீர்த்தம்.

திருக்கோயிலின் மேற்கே இரண்டு பர்லாங்கு தூரத்திலுள்ள இத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, பண்டு இருடியர் எழுவர் தவஞ்செய்து சித்தியெய்தினர். ஸ்ரீயுடன் கூடிய சாம்ப அரியையும் பராசர ரிஷியையும், தேவதையான சூரியனையும், ரக்ஷகரான சுப்பிரமணியனையும் நமஸ்கரித்து அவர் தம் அனுமதிகொண்டு இதில் நீராட, பிறர்பொருள் கவர்தல், நம்பிக்கை மோசம் முதலிய பாவத்தினின்றும் விடுபடுவர்; முடிவில் பிரும்ம லோகத்தையுமடைவர். வைகாசிமாத சுக்கிலபக்ஷம், பௌர்ணமிதிதி, கார்த்திகைமாத சங்கிரமணம் முதலியன இதில் நீராடுதற்குரிய புண்ணிய காலங்களாகும்.

5. சங்கர்ஷண தீர்த்தம்.

நான்கு பர்லாங்கு தூரத்தில் கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ள இத் தீர்த்தம் சங்கர்ஷணரால் தோற்றுவிக்கப்

பெற்றது. இங்கு அவர் ஸ்ரீயுடன் கூடி நித்யவாசம் புரி கின்றனர். சூரியன் மேஷ ராசியைக் கூடும் பௌர்ணமி திதி, மார்கழிமாத சுக்கிலபக்ஷத் துவாதசி, துலா சங்கிர மணம் முதலிய புண்ணிய காலங்களில், ஆரம்பத்தில் லக்ஷ்மி சமேத சங்கர்ஷணரையும், ருத்திரனையும், தீர்த்த ரக்ஷகரான கணேசரையும் வணங்கி அனுக்ஞைபெற்று இதில் நீராட பிரும்மஹத்தி, கோஹத்தி, மாத்ருஹத்தி பித்ருஹத்தி முத லிய கொடிய பாவங்கள் அழிந்தொழிகின்றன.

பண்டொருகால் தன் தந்தையாகிய பிரும்மதேவ ரின் தலையைக் கொய்த மகா பாதகத்தால் துயருழந்த சிவ பெருமான், முடிவில் இத் தீர்த்த ஸ்நானத்தால் தூய்மை பெற்றனர். எனவே இப் புண்ணிய தீர்த்தத்தின் புனிதம் பேசுந்தரமன்று.

முடிவாக; ஒருவர் முற்கூறிய தீர்த்தமைந்தினும், மார்கழிமாத சுக்கிலபக்ஷத் துவாதசியில், முதல்நாள் உப வாசமிருந்து முறைப்படி நீராட, பஞ்சமா பாதகங்களும் தீர்ந்து, மிக்க பெருஞ்செல்வ மெய்தி, முத்தியும் பெறுவ ரென்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

தல விருக்ஷங்கள்.

உயர்வறஉயர்ந்த இத்திருப்பதியின் தலபுராணத்துள் நான்கு ஸ்தல விருக்ஷங்கள் புண்ணிய தருக்களாக பேசப் பட்டுள்ளது. அவை, வகுளம், அசுவத்தம், வஞ்சு, வில் வம் என நான்காகும்.

1. வகுள விருக்ஷம்.

தெய்வத் தன்மையுடைய இத்தரு மேதாவி முனிவரால் வளர்க்கப்பெற்றது. கோயிலின் தெற்குப் பிரகாரத்திலுள்ள இவ்விருக்ஷத்தின் நிழல் ஒருவர் மேற்பட அவர்க்கு நல்லறிவு நாளும் தலைப்படும். இதனடியில் செய்யப்பெறும் தானங்கள் மிகச் சிறந்த பயனளிப்பனவாம்.

2. அசுவத்த விருக்ஷம்.

பண்டு, பிரம்ம தேவரால் மணிமுத்தா நதிக்கரையின் தென்மேற்கு மூலையில் நடப்பட்டதான இத்தருவின் தரிசனத்தால் அஷ்டமா சித்திகள் அடையப்படுகின்றன.

3. வஞ்சு விருக்ஷம்.

மூன்றாவது தலவிருக்ஷமான இவ்வஞ்சு(நீர்நொச்சில்) விருக்ஷம் மணிமுத்தாற்றின் அக்கினி மூலையில் இருப்பதொன்று. இத்தருவினடிவாரத்தில்தான் பண்டு மேதாவி முனிவர் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியாரைக் கண்டனர். எனவே மிக்க தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இத்தருவை ஒருமுறை வலம் வருதல், உலகை வலம் வருதலுக்கு ஒப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. இதனைப்பணிவார் சகல சம்பத்தையும் பெற்று, எம்பெருமான் திருவருளுக்கும் உரியவராவர் என்பதில் ஐயமொன்றில்லை.

4. வில்வ விருக்ஷம்.

கோயிலின் தெற்கு வெளித்தோட்டத்திலுள்ள இத்தெய்விகத்தரு, ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியார் விளையாடுவதற்கென

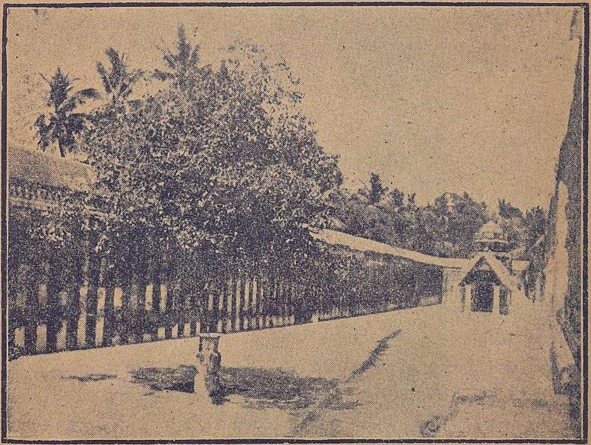

தலவிருக்ஷமும் - நாகேசரி சந்நிதியும்.

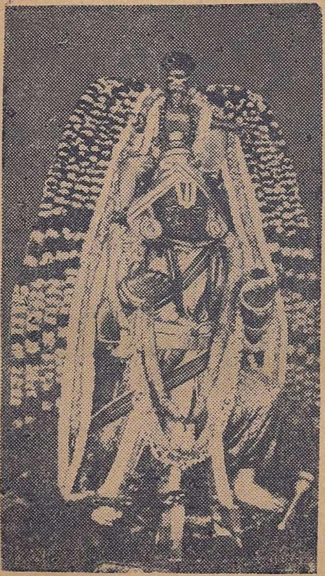

கருடசேவை.

மேதாவி முனிவரால் ஸ்ரீசக்கரபாணி நரகேசரி சந்நிதிக்குச் சமீபமாக வைத்து வளர்க்கப்பட்டதாகும். இதனை வணங்குவோர் இஷ்டசித்தி யெய்துவர்; பரிசத்தால் பிணிகள் நீங்கப்பெறுவர்; இதனை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளும் மாதர் மலடுநீங்கி மக்களைப்பெற்று மகிழ்வர். இதனை வலம் வருதலும் பூமிப் பிரதக்ஷணத்திற்குச் சமமாகும். இதனடியில் செய்யப்படும் தானங்கள் புத்திமுத்தியளிக்கும் பெற்றியன.

தலவனச் சிறப்பு.

"அகிற் குறடும் சந்தனமும் அம்பொன்னும் மணி முத்தும், மிகக்கொணர்ந்து திரையுந்தும் வியன்பொன்னித் திருநறையூர்" என்றும், "கழியாரும் கனசங்கம் கலந்தெங்கும் நிறைந்தேறி, வழியார முத்தீன்று வளங்கொடுக்கும் திருநறையூர்" என்றும், "பெடையடர்த்த மடவன்னம் பிரியாது மலர்க்கமலம், மடலெடுத்து மதுநுகரும் வயலுடுத்த திருநறையூர்" என்றும், "பொங்கில் வாழும் பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி, நந்துவாரும் பைம்புனல் வாவி நறையூரே" என்றும், "நாரையூரும் நல்வயல் சூழ்ந்த நறையூர்" என்றும் ஸ்ரீ பரகால வள்ளல் வியந்து புகழ்ந்தவாறு நீர்வளம் மல்கி நிலவளஞ் சுரந்து செழித்துத் தளிர்த்த இத்தலத்தின் சோலை வனப்பு மனத்துக்கு இனிமை பயப்பதாகும்.

கவினமைந்த இச் சோலையின் வனப்பில் பெரிதும் ஈடுபட்டு "சினையார் தேமாம் செந்தளிர்கோதிக் குயில் கூவும், நனையார் சோலை சூழ்ந்தழகாய நறையூரே" என்றும், "பொறியார் மஞ்ஞை பூம்பொழில்தோறும் நடமாட, நறுநாண் மலர்மேல் வண்டிசைபாடும் நறையூரே" என்றும்,

"சுளைகொண்ட பலங்கனிகள் தேன்பாய கதலிகளின், திளை கொண்ட பழம்கெழுமு திகழ்சோலைத் திருநறையூர்" என்றும் "குலையார்ந்தபழுக்காயும் பசுங்காயும் பாளைமுத்தும், தலையார்ந்த விளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத் திருநறையூர்" என்றும் "அணிவண்டுகிண்டும் நறைவாரும் பொழில்சூழ் நறையூர்" என்றும், "நறைசேர் பொழில்சூழ் நறையூர்" என்றும், 'நாறும் பொழில்சூழ்ந் தழகாய நறையூர்" என்றும் திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள் ஈண்டு அனுசந்திக்க உரியன.

உற்சவங்கள்.

1. திருக்கல்யாண மகோற்சவம்.

இது ஆவணிமாதம் விசாக நன்னாளில் நடைபெறுகின்றது. மேதாவி முனிவரின் பிரார்த்தனைக்கு இரங்கியருளிய இறைவன், திருக்கல்யாண கோலத்துடன் ஈண்டுச் சேவைசாதித்தருளத் திருவுளம் பற்றினமையால் மகிழ்ச்சியுற்ற மாமுனிவர் இவ்வுற்சவத்தைத் தாமே நடத்துவித்தனர். அன்று அதனைக்கண்டு உய்திபெறாத நம்மனோர்க்காக இறைவன் இன்றும் இவ்வழகிய உற்சவத்தைப் பின்வருவாறு கண்டருளுகின்றனன். முதல்நாள் நிச்சயதார்த்தம். இரண்டாம்நாள் திருக்கல்யாணம். திருக்கல்யாணத்தன்று திருமுற்ற வெளியில் பெருமாளும் தாயாரும் மாலை மாற்றிக் கொண்டருள்வது மனத்துக்கினிமை தருங்காட்சி; ஊஞ்சல் சேவை நெஞ்சையுருக்கும் நீர்மையது. இன்றைய திருமண்டபப்படி சமுத்தனூர்குடி ஸ்ரீ. தி. கோ. ராமசாமி அய்யர் அவர்களுடையது. நாடோறும்காலைப்புறப்பாடும், மாலையில்

மாடவீதி புறப்பாடும் நடைபெறும். நாலாந்திருநாளின் நடுப் பகலில் ஸ்ரீமாந், N. K. R. நாராயணசாமிநாயடு அவர்களால் பரம்பரையாக நடாத்திவரும் தைலக்காப்புத் திருமஞ்சனம் சேவித்தற்குரியது. கண்ணுடையோர் இக்காட்சி கண்டு மகிழ்ச்சியுறல் கடனும். இரவு ஷைநாயடு அவர்களின் திரு மண்டபத்தளிகை திருப்பாவாடையாக அமுது செய்விக் கப் பெற்று அனைவர்க்கும் விநியோகிக்கப்படுகின்றது. பின்னர் பெருமாளும் தாயாரும் அழகிய புஷ்பபல்லக்கில் திருவீதி வலம் வருதல் சேவிக்க வுரியதொன்றும்.

மார்கழி மகோற்சவம்.

இவ்விழா மார்கழி மாத சுக்கிலபக்ஷத்தில் அம்ஸ வாகனரான பிரம்ம தேவரால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர் களுடன் இனிதிருந்து நடாத்தப்பெற்றதாம். இன்றும் இவ் விழா மிக அழகாக அடியிற்கண்டவாறு நடைபெற்று வரு கின்றது.

1-ஆம் திருநாள் துவஜாரோகணம்; மாலையில் திவ்யதம் பதிகளின் சூரியப்பிரபை வாகனப் புறப்பாடு.

2-ஆம் திருநாள்; காலைத்திருவீதி புறப்பாடு. இப்புறப் பாடு நாடோறுமுண்டு. இரவு சிம்மவாகனப் புறப்பாடு.

3-ஆம் திருநாள் வெள்ளிசேஷ வாகனம். (இவ்வாக னம் திரு C. கன்னையா அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பெற்றது.)

4-ஆம் திருநாள் பெரிய திருவடிசேவை (கருடசேவை) முதலில் ஸ்ரீபக்ஷிராஜன் புறப்பாடும், பின் கருடசேவை

சப்பரப் புறப்பாடும் அம்ஸவாகனத்தில் உடனெழுந்தருளும் தாயார் சேவையும் கண்களுக்குப் பெருங் களிப்பருளும் பெற்றியன.

5-ஆம் திருநாள் சிறியதிருவடி சேவை. தாயாருக்குக் கமலவாகனம்.

6-ஆம் திருநாள் யானை வாகனம். திவ்ய தம்பதிகளின் இந்த யானைவாகன சேவை மிக மிகச் சிறப்புடையது.

7-ஆம் திருநாள் சூர்ணோற்சவம். காலையில் புறப்பாடில்லை. மாலை 3-30 மணிக்கு வெள்ளிப்பல்லக்கில் திருவீதிப் புறப்பாடு. பெருமாள் ஆநிரைமேய்த்த அவசரத்தில் சேவை சாதித்தருள்வர்.

8-ஆம் திருநாள். காலையில் நவநீதசேவை. இரவு குதிரை நம்பிரான் புறப்பாடு. தங்கத்தூண்டிகையில் தாயார்புறப்பாடு கண்ணையுங் கருத்தையும் ஒருங்கே கவருந் தன்மையது. இன்று ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசியாதலின், திவ்யதம்பதிகளின் சேவை விசேஷமானது. விரதராஜமான ஏகாதசியை உபவாஸத்துடன் முறையாக அனுஷ்டித்து திவ்ய தம்பதிகளை சேவிக்கப்பெறுவோர் எண்ணியவெல்லாம் எய்தப்பெற்று மிக்க பெரும்பேற்றையும் முடிவிற் பெறுவர்.

9-ஆம் திருநாள். துவாதசிகாலையில் புஷ்பரத சேவை. திரு மணிமுத்தாற்றில் தீர்த்தவாரி. பிரம்மதேவர் தேவர்களுடன் இவ்விழாவினை அழகுற நடாத்தி இன்று அவபிருதம் செய்வதாகத் தலபுராணங்கூறும். உலகின் சகல புண்ணிய நதிகளும் மணிமுத்தாற்றில் நீராடிப் புனிதமெய்திப் பொலி

வுற்றது இந் நன்னாளிலேயாம். எனவே இத்தீர்த்தவாரி மிகப் புனிதமும் போதமும், பொங்குபெருஞ் செல்வமும் தருவதொன்றும். இரவு தெப்போற்சவம்; காலையின் புஷ்ப ரதமே இரவில் தெப்பமாக மாற்றப்படுகிறது. மணிமுத்தாற்றின் நீராழி மண்டபத்திற்குத் திவ்ய தம்பதிகள் எழுந்தருளி திருவாராதனம் கண்டருளுவர். ஸ்ரீ N. K. R. நாயுடு அவர்களால் பரம்பரையாகச் செய்துவரும் அக்கார வடிசில் அது சமயம் திவ்யதம்பதிகளின் திருப்போனகமாகும்.

3. பங்குனி மகோற்சவம்.

இது பங்குனிமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்தில் நடைபெறுவது. இவ்வுற்சவம் மனோரதம்நிறைவேறிய தபோதனர் மேதாவிமுனிவரால் விதிபூர்வகமாக விமரிசையாக நடத்தப்பட்டதாகும். 9-ஆம் திருநாள் உத்திரத்தன்று திருத்தேர். பழைய திருத்தேர் ஜீரணமாகிவிட்டதால் தருமகர்த்தர்கள் மிக முயன்று புதிய திருத்தேர் செய்துவைத்துள்ளனர். சிற்பச் சிறப்புடைய இப்புதிய திருத்தேர் கண்கவர் வனப்பமைந்துள்ளது. (இத்திருத்தேர் சுபானு-ஸ்ரீ கார்த்திகை-மீ 21உ 6—12—1943ல் வெள்ளோட்டம் விடப்பெற்றது.) இத்திருநாட்களில் மார்கழித் திருநாட்களைப்போலவே வாகனப் புறப்பாடுகள் நடைபெறும்.

4. வசந்தோற்சவம்.

இத்திருநாள் வைகாசி மாதத்தில் பத்துநாட்கள் நடைபெறுகின்றது. திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்துள்ள அழகிய திருநந்தவனத்தின் நடுவே கவினுறத்தோன்றும் வசந்தமண்

டபத்தில் பெருமாளும் பிராட்டியும் எழுந்தருளித் திருமஞ் சனம் திருவாராதனம் முதலியன கண்டருளுவர். திவ்ய தம்பதிகள் இரவில் வசந்தமண்டபம் விட்டெழுந்தருளி நீணிலா முற்றத்தில் திருஉலாக்காட்சி கண்டருள்வது கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

விசாகத்தில் சாற்றுமறை. இனி வேறு பல சிறிய திருவிழாக்களும் நடைபெறுகின்றன.

தலபுராண வரலாறு.

மேதாவி முனிவர் தவமியற்றல்.

நலம்பல நிறைந்த சோழமண்டலத்தில் பூமகளின் உயர்திலக மெனப்பொலியும் திருநறையூர் என்னும் திருப் பதி யொன்றுண்டு. இப்பதி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசனுடைய சர்வேச் வரன் "நிலைபாரநின்றான்" என்றவாறு வாட்டமின்றி மகிழ்ந் துறையும் நிர்மல ஸ்தானமாயும், நந்தலில் அடியார்க்கின் னருள்பொழியுஞ் செந்தாமரையாளுக்கு இனிய வாசஸ்தான மாயும், முத்திதரும் சுயம்பு ஸ்தலங்கள் பன்னிரண்டினுள் முதன்மை சான்றதாயும் விளங்குவதொன்றாம். அரவரச னான ஆதிசேடனாலும் அளந்து கூறற்கரிய பெரும்புகழுடைய இத்திரு நறையூரென்னும் திவ்ய தேசத்தின் பரந்தபெரும் புகழ் பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம். இத்தகைய பேச ரும் பெருமைசான்ற இந்நன்னகரில், மாதவத்தாலுயர்ந்த மேதாவி என்னும் மாதவரொருவர் "வாவித்தடஞ் சூழ் மணிமுத்தாற்றின்" தென்கரையில் உயர்வற உயர்ந்த பெருந்தவமியற்றி இருந்தனர்.

திருமாமகள் தனக்கொரு மகளாகவும், திருமகள் கேள்வனை மருமகனாகவும் பெறவிரும்பிய இம்மேதாவி முனிவர், அப்பேறு பெறுமளவும் தவஞ் செய்வதென்ற உறுதியுடன், முனிகுலந்தொழும் முதற்பெருங் கடவுளான மொய்துழாய் முகுந்தனைக் குறித்துப் பதினாயிரமாண்டு பெருந் தவமியற்றினர்.

அருந்தவர்க்கு அசரீரி அருளியது.

எண்ணிலா அருந்தவத்தர் பலர்சூழப் பெருந்தவமியற்றிய அம்முனிவர்பெருமான், ஓர்நாள் மணிமுத்தாற்றின் முருகவிழ் புனலில் நீராடுகையில், தமதுகரத்தில் சக்கரபாணி நரகேசரி யென்ற அர்ச்சா விக்கிரகமொன்று சார்ந்தது கண்டனர். அதுகண்ட முனிவரும் உண்டோ உலகினில் இதனினும் வியப்பென உன்னி யதிசயித்து நிற்குமளவில் "முனிவரரே! இன்று நீர்பெற்ற இவ்வர்ச்சாவதாரப்பெருமான் ஸ்ரீசக்கரபாணி நரகேசரியாவர். இவரைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதித்துவர இஷ்டசித்தி பெறுவீர்!" என ஆகாயத்தே வொரு அசரீரி எழுந்தது.

அசரீரி கூறியதுகேட்டு அதிசயித்தமுனிவர் இஷ்டசித்திபெற விரும்பியவராதலின் மிகவும் மகிழ்ந்து, ஆகாயவாணி கூறியவாறே பிரதிஷ்டைசெய்து ஆண்டுபதினாயிரம் ஆராதித்துவந்தனர்.

நாகணைமீது நாரணன் அரிதுயில்.

ஒன்றும்தேவும் உலகும் உயிரும் மற்றும் யாதுமில்லா அன்று தேவருலகோடு உயிர்படைக்கத் திருவுளம்பற்றிய

தேவாதி தேவனும் ஆதிப்பிரானுமான இருக்காரணஞ் சொல்லும் கஞ்சச்செல்வப் பெருக்காரணங்கின் கேள்வனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், நான்முகனையும் அவரோடு தேவரையும் உலகுயிர்களையும் படைத்தருளியபின் "வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தையாக விரித்து அதன்மேலே கள்ளநித்திரை கொள்கின்றமார்க்கம்" என்றபடி நாகணையின் மீது நலமுற அரிதுயிலமர்ந்தனன்.

திருமகள் கருங்கடற் பள்ளியிற் கலவி நீங்கியது.

தயைக்குத் தாயகமான நாயகனும் நாரணன், அரிதுயில் அமர்ந்தருள்வதுகண்டு பொருதவளாகிய இலக்குமிப் பிராட்டியார் தன்சக்தி ஜாலங்களுடன் பாற்கடல் நீங்கி, வேதனின் தேவிகளான சாவித்திரி சரஸ்வதி முதலிய சகிகளுடன் மகிதலமெழுந்தருளி திருநறையூர் மணிமுத்தாற்றின் தென்கரையில் அக்கினி மூலையிலுள்ள வஞ்சு விருக்ஷத்தினடியிலே பங்குனிமாதம் வெள்ளிக்கிழமைகூடிய உத்திர நன்னாளில் விருஷப லக்னத்தில் கன்னிகையாக ஆவிர்ப்பவித் தருளினள்.

கன்னியை முனிவர் கண்ணுறல்.

தவத்தாலுயர்ந்த மேதாவிமுனிவர் தமது உச்சிப் போதின் கடன்கழிக்க சீடர்களோடு மணிமுத்தாற்றின் கரைக்குவந்து, என்றுமில்லாது மணிமுத்தாறும் மலர் வனமும் அன்று அழகுமிக்குப் பொலிதலையும், ஆறு இருதுக்களிலும் மலரும் மலர்கள் மலர்ந்து, நறுமணங் கமழ்ந்து திகழ்வதையும், சுபச்செய்தி கூறுவனபோன்று தேனுண்ட

வண்டுகள் தம் செவியருகே வந்து இசைகூறி மகிழ்தலையுங் கண்டு, என்றும்பெறு பேரின்பஉணர்ச்சி பெருகப் பெரிதும் களிதுளும்பிய உள்ளத்தராய் இதற்குக் காரணமின்னதென அறியமாட்டாது சிந்தையைச் செந்நிறுத்தி ஞானதிருஷ்டியால் உண்மையுணர்ந்து சுற்றி நோக்கி வஞ்சி மரத்தினடியில் "அழகிவளைத் தவஞ்செய்து பெற்ற"தென உருவிற் பொலிந்து தோழிகளுடன்கூடி விளையாடிக்கொண்டிருந்த கன்னி நல்லாளைக் கண்ணுற்றனர்.

பூமகள் மாதவர்க்குப் புதல்வியாதல்.

தான் அயராதாற்றிய பெருந்தவமே இப்பெண்ணுருக் கொண்டதெனப் பொலியும் பெண்ணரசியைக்கண்டு, பெருவியப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஒருங்கேயடைந்து அவளையணுகினர். மாதவர் தம்பால் வருவதுணர்ந்த வன்னிக்கொடியனைய கன்னிநல்லாளும் மாதவத்தோன் முன்சென்று வணக்கஞ்செலுத்தி தாயைக்கண்ட சேயென நின்றனள். அதுகண்ட முனிவரும் மங்கலமுண்டாகவென மனமகிழ்ந்து வாழ்த்தி "குழந்தாய்! நீயாரென அறிய விரும்புகின்றேன். நற்றவஞ்செய்து உன்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர் யாவர்? நின் நற்பெயரென்னை? உங்களிருப்பிடம் யாது?" என வினவுவாராயினர்.

அவ்வாறு வினவிய முனிவரரை நோக்கி அப்பெண் கொடியும் "எண்ணிலாப் பெருந்தவத்து எந்தையே! எனது தாயுந் தந்தையும் தகைமைசால் சுற்றமும் பேரும் ஊரும் பிறவொன்றும் அறியேன்! எல்லாம் எனக்கு தேவரீரே யென்று எண்ணி யிவணடைந்தேன் ஏற்றருள்புரிக" என்று

இறைஞ்சித் தொழுதனள். இம்மொழிகேட்ட அப்பொய்யறு தவத்தோன் எண்ணியவெல்லாம் எய்தினன்போன்று இத யங் களித்து, யான்செய் நற்றவம் இன்றேமுற்றிய தென்று மொழிந்து சிந்தைமகிழ்ந்து கன்னிப்பொன்னிபை மகளெ னப் புல்கி உச்சிமோந்து உவகைபொங்க தன் ஆச்சிரமத் திற்கு அழைத்தேகிப் போற்றி வளர்த்து வருவாராயினர்.

அங்கயற் கண்ணியின் ஆச்சிரம வாழ்க்கை.

மேதாவி முனிவர்க்குப் புதல்வியாகி அவர் ஆச்சிரம மடைந்த அப்பெண்கொடியும் வளர்பிறையென்ன வளர்ந்து தந்தையின் தவவாழ்கைக்கேற்ற தொண்டுகள் புரிந்தும், ஆச்சிரமத்தை நண்ணிவரும் எண்ணிலா இருடியர்க்கேற்ற பணி பல ஆற்றியும், அதிதி பூசைசெய்து அழகுற வளர்ந்து வந்தனள்.

முனிவரும் தனதருமைச் சிறுமியின் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியில் பெரிதும் கண்ணுடையராய் தத்துக்கொண் டனரோ அல்லது தானே பெற்றனரோ என்று இருடியர் பலரும் எண்ணுமாறு எழில்பெற வளர்த்து வந்ததுடன், அவள் விளையாடுதற்கென தனதாச்சிரமத்திலுள்ள ஸ்ரீசக் கரபாணி நரகேசரிப்பெருமாள் சந்நிதிக்கெதிரில் ஓர் வில் வச்செடியினையும் நடுவித்தருளினர். எனவே அச்செல்வச் சிறுமியும் வில்வச்செடிக்கு நாடோறும் நீர்வார்த்து கருத் தூன்றிப் பேணிவளர்த்தும், தோழிகளுடன்கூடி விளையாடி யும் ஆச்சிரமவாழ்க்கையில் அளவற்ற இன்பமுற்று இனிது வாழ்ந்திருந்தனள்.

கஞ்சமலர்க்கண்ணி வஞ்சுளவல்லியெனப் பெயர்பெற்றமை.

ஸ்ரீ தேவியாகிய கன்னியை முதலில் முனிவர் வஞ்சு மரத்தடியிற் கண்ணுற்றது காரணமாக, அன்றுமுதல் அவட்கு வஞ்சுளவல்லியெனப் பெயரிடப்பட்டது.

தேவாசுர யுத்தமும் தேவர்தம் தோல்வியும்.

ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியார் மேதாவி முனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் வளர்ந்துவரும் நாளில் தேவாசுர யுத்தம் தொடங்கலாயிற்று. அதில் அசுரரால் அமரர்கள் தோல்வியுற்று, அலக்கணெய்தி, அருந்துயருழந்து தமதிருப்பிடம் விட்டு ஓடுவாராயினர்.

இவ்வாறு அமரர்கள் அசுரர்பால் தோல்வியுற்று துயருழந்து, துன்புற்று விழிக்கவும் அசுரர்கள் இறுமாந்து கொழிக்கவும் நேர்ந்தமைக்கு அடி அமரர்தம்வாழ்வான அருட்பெருந் தேவியாம் இலக்குமிப் பிராட்டியார் பாற்கடற் பள்ளி நீங்கிப் பரமனைப் பிரிந்தமையேயாம்.

பிரமனுதியர் பரமனை யிறைஞ்சுதல்.

அமரர்குழாம் தமக்கு நேர்ந்த இன்னலுக்கும், தோல்விக்கும் ஏதுவின்னதென அறியமாட்டாது, இருந்திருந்து இரங்கினைந்து, இறுதியில் நான்முகக் கடவுளையணுகி தமக்கு நேர்ந்த அலக்கணைத்தும் எடுத்தியம்பி, இடுக்கண் தீர்ந்து எழில்பெறவாழும் இதம்காட்டி யருளுமாறு இணையடி யிறைஞ்சினர்.

வானவர் துன்பங்கண்டு வருந்திய நான்முகன், அமரர்தந் துயர்தீர அருள்செய வல்லவன் எல்லாம்வல்ல முதற்பெருங்கடவுளாம் முகுந்தனேயாவன் எனத் தேறியுரைத்து, இந்திரனேடு இமையவர் சூழ கருணையங்கடவுள் கண்வளர்ந்தருளும் பாற்கடலணுகி, ஆங்கே அரவரசின்மீது அரிதுயிலமரும் ஆதியஞ்சோதி அருட்பெருங் கொண்டலின் அடியிணை இறைஞ்சி ஏத்திவாழ்த்தி, தமக்குற்ற துயர் துடைத்தருளி காத்தருளுமாறு பிரார்த்திப்பாராயினர்.

ஆழியங்கையன் அபயமளித்தல்.

பத்துடை யடியவர்க் கெளியனுய பரம்பொருளும் பரம கருணைகூர்ந்து அயன்முதலாய அமரரை நோக்கி "வாணிவல்லப! வானவர்தலைவ! வருந்துதலொழிக; அசுரரால் நீவிரெய்திய அல்லல் அனைத்தும் அறிவோம். திருவின் தலைவி நமது அரிதுயில்கண்டு பொறுதவளாகிப் பூவுலகடைந்தனள். அமரர்தம் வாழ்வான அலர்மேன்மங்கை நம்மைப் பிரிந்தது காரணமாக நீவிர் பெருந்துயருழந்தீர். அவளை நாம் மீண்டுமடைந்திடும்நாளே அமரர் பெருந்துயர் அகன்றிடும் நன்னுள். அந்நாள் அண்மையில் அணுகிட அருளினம்; அஞ்சேல்" என்று அருள்செய்து மறைந்தனன்.

இவ்வாறு பரமன் அருளிய உயர்வரம் உன்னி உவகை பூத்த உள்ளத்தராய்த் தத்துற லொழிந்ததென்று தளர்ச்சி நீங்கி, வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வேதாந்த விழுப்பொருளை வாழ்த்தி வணங்கி வானவர் தமதம திருப்பிடம் வைகினர்.

திருமால் ஐந்துருக்கொண்டு அலர்மகளை நாடல்.

பின்னர் காராழிவண்ணன் பேராழி அணைதுயிலும் பெருமிதம் துறந்து, சீராழியுடைய நாராயணியைத் தேடியடைந்திடத் திருவுள்ளமுடையராய், கிழக்குத்திசை நோக்கி சங்கர்ஷணனுகியும், தெற்குநோக்கிப் பிரத்யும்னனுகியும், மேற்கில் அநிருத்தனுகியும், வடக்கில் சாம்பனென்னும் ஸ்ரீபுருடோத்தமனுகியும், மத்தியபாகத்தில் வாசுதேவனுகியும் பஞ்ச வியூகமான ஐந்துருத்தாங்கிப் புறப்பட்டருளினன்.

ஒப்புயர்வற்ற உயர்தனிப்பரமன் அப்பிராகிருதத் திருமேனிதாங்கிய இவ்வைந்து மூர்த்திகளாகி இறைவியைத்தேடி புறப்பட்டருளிய காலத்து, விநதைசிறுவனுய ஸ்ரீகருடபகவானும் விண்வழியாக விமலையைத் தேடுவான் விடைபெறலாயினர்.

ஆதியஞ்சோதியன் பஞ்சவியூகப் பரமர்களாகி அண்டமனைத்தினும் அமலையைத் தேடியும் காணுதவராய், அனைவரும் முடிவில் சந்திப்பதற்கென முன்னரே வகுத்துக்கொண்ட சித்திக்ஷேத்திரமாகிய திருநறையூரடைந்து மணிமுத்தாற்றில் நீராடி விடாய்தீர்ந்து சிறிதுபோது தங்கியிருந்தனர். "பல்லாயிரம் இருள்கீறிய பகலோன் என ஒளிரும்" பஞ்சவியூகப் பரமர்கள் ஐவரையும், மணிமுத்தாநதிக்குவந்த மேதாவிமுனிவரின் சீடர்கள் கண்டு வணங்கி முனிவரின் ஆச்சிரமத்திற்கு அழைத்துச்சென்றனர்.

சூரருடனே முனிவர்களும் சுருதிநான்கும் தேடுகின்ற பதஞ்சிவக்கத் திருவினைத்தேடி தமதாச்சிரமஞ்

சார்ந்த அதிதிகள் ஐவரையும் கண்டு அதிசயித்த மேதாவி முனிவர், அவர்க்கு நல்வரவுகூறி எதிர்கொண்டழைத்து இருக்கை யீந்து, மார்வமென்பதோர் கோயிலிடத்து தம் மால்நாடோறும் ஆர்வமென்பதோர் பூவிட்டேத்தும் அருட்சோதிப்பரமனுப ஆழியங்கையனே இவ்வாறு அதிதிகள் ஐவராக அவதரித்தனனோ என்று ஐயுற்று, ஒன்றுந்தோன்றுதவராய் உணர்வுகலங்கி உபசரித்துநின்றனர்.

விநதைசிறுவன் விமலையை யுணர்த்தல்.

இதிவ்வாறாக, விமலையை விண்வழித் தேடிவந்த விநதை சிறுவராம் பெரியதிருவடியும் இவண்வந்து, எல்லாம் வல்ல இறைவி இங்கு வஞ்சுளவல்லியாக வதிவதறிந்து இறைவர்க்கு அதனைக் குறிப்பாலுணர்த்த, இறையவர் ஐவரும் புன்முறுவல்பூத்து பொருந்தியங் கிருந்தனர்.

வந்த நம்பி வனைக்கை பற்றல்.

பின்னர் ஸ்ரீவாசுதேவன் திருக்கை யலம்புகைக்குத் தீர்த்தம்வேண்ட முனிவரும் விரைந்துசென்று குண்டிகையில் நீர்கொணர்ந்து கொடுத்தனர். அதனை வாங்கமறுத்து வாசுதேவன் வருமாறுகூறினர். “மாதவத்தீர் புருடர்தரும் புனல் எமக்குப் புனிதமுடையதன்று. அங்ஙனம் ஆடவரால் கொடுக்கப்படும் நீரை நாம் ஏற்பதில்லையென்ற விரதமுடையோம். கன்னிதரும்புனலே யாம் கைக்கொள்ளத் தக்கது. ஆதலின், நெடுநாளைய அவ் விரதத்தினை இன்று இழக்க இசைந்திலேம்” என்றனர்.

அம்மொழிகேட்ட மொய்ம்புறு தவத்தோன் நன்றெனக்கூறி, தன் அருந்தவப் புதல்வியாம் வஞ்சுளவல்லியைக் கூவியழைத்து "குழந்தாய்! நமது நற்றவப்பயனுய் இன்று நம் ஆச்சிரமம் வந்தெய்திய அருந்தவர்க்கு எவனெருபுருடன் கையலம்புகைக்குப் புனல் தருகின்முனே அவன்செய்யும் அன்னதானமும் பயனற்றதாதலின், நீ விரைந்துசென்று இக்கமண்டலத்தில் நீர்கொணர்ந்து கொடுப்பாயாக" என்று கூறினர்.

தந்தை சொற்படி தையலும் சென்று சடுதியிற் புனல்கொணர்ந்து "ஆடவர் பெண்மையை அவாவும்" வடிவழகார்ந்த நம்பியைக்கண்டு சிறிதுநாணி, பிரிந்தவர் கூடினலன்ன பெருகிய உணர்ச்சியெய்தி, அன்பும் பணிவும் அடக்கமுமுடையளாய் நம்பிதன்கையில் நலமுடன் வார்த்தனள். வார்த்த நன்னீரை வளர்கரமேற்று அலம்புவார் போன்று வந்தநம்பியும் அவள்தம் வளைக்கை பற்றினர்.

அதுகண்டு அஞ்சிய வஞ்சுளவல்லியார் "எந்தையே! ஈதின்னதென்றறிந்திலேன், வந்த நம்பி என் வளைக்கை பற்றினர்! வாரும் வாரும் வந்து நீர்பாரும்" என்று வாய்திறந்து அரற்றினள்.

தனது அருந்தவமகளின் கூக்குரல்கேட்டு கோபமூண்ட மேதாவிமுனிவரும் "என்னேகொடுமை! ஈதென்ன மோசம்! வந்தவர்வஞ்சம் இருந்தவாறென்னே! வனிதையின் புனிதம் கெடுத்திடவந்த வஞ்சகர்தம்மை அறிந்திலேன் அந்தோ; பொய்தீரொழுக்கம் பொருந்தினர்போன்று எய்தின

ரிதுவும் இயற்றவல்லரோ? வந்தவர் யாவரோ? யாவரே யாயினும் இதோ பெறுவரென் சாபம்" என்று கமண்ட லத்துடன் வெகுண்டோடி வந்தனர்.

வந்தவர், வஞ்சுளவல்லியாரின் வளைக்கை பற்றி நின்ற வாசுதேவனைத் தீயுறநோக்கிச் சீறிச்சினந்து சபித் திடத் துணிந்து கமண்டல நீரைக் கையிலேந்தினர்.

அருந்தவ முனிவரின் பெருஞ்சினங்கண்டு பெரிதும் அஞ்சிய பேரருளாளரான ஸ்ரீவாசுதேவன் மேதாவி முனி வருக்குத் தம்மைக் காட்டிக்கொடுத்தருள நினைந்து திரு வாழித் திருச்சங்கேந்திய தனது திவ்யமங்கள திருஉருவங் காட்டி புன்முறுவல்பூத்து பொலிந்து நின்றருளினர்.

திருவுக்குந்திருவாகிய தேவதேவனின் திகழ்சுடர்ச் சோதி திருக்கோலங்கண்டு துணுக்குற்ற தூராத மனக்கா தல் தொண்டர்பெருந் தகையரான மாமுனிவர், ஆராதமனக் களிப்போடு அழுதகண்ணீர் மழைசோர நினைந்துருகி; "எந் தாய்போற்றி இறைவாபோற்றி; நந்தலில் விளக்கே நாரணா போற்றி; வந்தருள்புரிந்த வள்ளலேபோற்றி; உயர்வற உயர்நலம் உடையவபோற்றி; மயர்வற மதிநல மருளினாய் போற்றி; அயர்வறு மமரர்க ளரசேபோற்றி; துயரறு சுட ரடி தூயவபோற்றி; முத்தே போற்றி; முதல்வா போற்றி; அத்தாபோற்றி; அரியேபோற்றி; போற்றி போற்றி புராதன போற்றி; நாயகநின்னை நானறியாது பேதையேன் பிழைத்த பிழைபொருத்தருள்வாய்" என்றுபோற்றி வாழ்த்தி பொன்னடி வணங்கினர்.

வாசுதேவன் மாதவர்க்கு வரமருளல்.

மாதவத்தராய மேதவமுனிவரின் ஆதராதிசயங் கண்டு அகமகிழ்ந்தருளிய இறைவன் அவரை அன்புற நோக்கி "மாதவத்தீர்! உமது மாதவம் வாழ்க! மலர்மகளே உமது மகளென வந்தனள்! நீவிர் எம்மை எதுகுறித்து நோற்றீரோ அதனை இன்று எய்தினீரன்றோ! க்ஷீர சமுத்திர ராஜனைப்போன்றும், பெரியாழ்வாரைப்போன்றும், நீரும் எமக்கு இன்று மாமனாராயினீர். எனவே பெரிதும் மகிழ்ந் தனம். மேலும் நம்பால் பெறுவரமுளதெனின் பெற்று மகிழ்க" என்று திருப்பவளச் சோதிவாய்த் திறந்தருளிச் செய்தனர்.

தவநிஷ்டராய மேதாவிமுனிவரும் இஷ்டசித்தி எய்தியது குறித்து அளவிலா மகிழ்ச்சியுற்று ஸ்ரீவாசுதேவனது மண்ணும் விண்ணும் தாயவடியிணைகளைத் தமது கருத்துற நிறுத்தி "வாழி வாழி நெடியோய் வாழி! அடியனேற்கருள் செய அமைவோய் வாழி! உயர்வற உயர்ந்த வொப்பிலா மணியே, செப்பரும் பேற்றைச் சிறியனேற் கருளினை. உன்னருளாலே இன்று உய்திபெற்றுயர்ந்தேன், மலர்மகள் தன்னை மகளெனப் பெற்றேன், மன்னியநீயும் மருகனாய் இசைந்தனை! யான்பெற்றபேறு யாரினிப்பெறுவர்! எனவே, என்னினிப் பெறுவது எந்தாய் நின்னிடை? எனினும் வரமருள்வது நின் அருட்குறிப்பாயின் ஈரிருவரங்கள் எளியனேற்கு அருளிட வேண்டுகின்றேன்.

அவற்றுள்; எல்லாம்வல்ல நின் அருட்பெருந்தேவியும், எனதருந்தவப் புதல்வியுமான ஸ்ரீவஞ்சுளவல்லி சமேத

ரான தேவரீர் பின்னுனர்வணங்க இத்திவ்ய தேசத்தில், என்றும் இத்திருக்கல்யாண கோலத்துடன் சேவைசாதித்தருள வேண்டுவதொன்று.

இரண்டாவதாக, எனது புதல்வியான அஞ்சலோதியான வஞ்சுளவல்லிக்கே இத்தலத்தில் எல்லா விஷயத்திலும் முதன்மையும் சுதந்திரமும் அருளுவதோடு, தேவரீர் அவ்ளுக்குச் சர்வவிஷயங்களிலும் பரதந்திரராக இருந்தருள வேண்டும்.

மூன்ருவதாக, அடியேன் இத் தலத்தில் ஸ்ரீயுடன் கூடிய தேவரீரது திருவடிகளிற் சரணம் புகுந்தமையான் மேலும் பிறவாமையகிாய பெருவரமருளி நலமந்தமில்லதோர் நாடருள வேண்டும்.

நான்காவதாக, இத் தலத்தில் வசிக்கும் மனிதர்முதல் பசு பக்ஷி மிருகாதி பல்லுயிர்க்கும் இறுதியில் வைகுந்த விண்ண கர வாழ்வருளவேண்டும்." என்றின்னவாறு பிரார்த்தித்த மேதாவி முனிவரை ஸ்ரீ வாசுதேவன் குளிர நோக்கி அவர் கோரிய நான்கு வரங்களையும் "தந்தோம்" என்று அருள்செய்து; சுகந்தகிரியின் உயர்ந்த சிகரமொன்றில் தன் சங்கற்பத்தால் ஐந்து விமானங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீநிவாச விமானத்தைத் தோற்றுவித்து, அதனுள் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியோடு சங்கர்ஷண பிரத்யும்ன அநிருத்த புருஷோத்தமர்களுடன், அனைத்துயிரும் உய்திபெற அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு "நிலையாா" நின்றருளினன்.

வானவர் தானவரை வெல்லல்.

எல்லாம்வல்ல இறைவன் இத்தலத்தில் ஸ்ரீயுடன் கூடி எழுந்தருளியது முதற்கொண்டு புதிய பலம் பெற்ற வானவர், தானவரை வென்று இழந்த பெருஞ் செல்வ மெய்தி இனிது வாழ்ந்திருந்தனர்.

அன்னவாகனர் ஆராதித்தமை.

ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியை நம்பி யெம்பெருமான் திரு மணம் புணர்ந்தபின், நான்முகன் தேவிகளான சாவித்திரியும் சரஸ்வதியும் சத்தியலோகஞ் சென்று சதுர்முகன் பக்கல் சர்வேச்வரன் திருநறையூரில் ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லியாரைத் திரு மணம் புணர்ந்த அவசரத்துடன் திருக்கோயில்கொண் டெ ழுந்தருளிய வரலாற்றைக் கூறினர். நான்முகக் கடவுளும் அதுகேட்டு அளவில் ஆனந்தமெய்தியவராய்த் திவ்ய தம்பதி களை வணங்கி வழிபடக்கருதி தன் தேவியருடன் திரு நறை யூரை யடைந்தனர்.

நான்முகன் நம்பிபால் வரம்பெறல்.

ஸ்ரீநிவாச க்ஷேத்திரமான நறையூரை யடைந்த நான் முகக் கடவுள், நிலையார நின்றருளும் திவ்ய தம்பதிகளின் திருக்கோலத்தைக் கண்களாலாரக் கண்டுகளித்துப் பூசித் துப் போற்றி "எம்பெருமானே! எனைப்பயந்த அம்மனை யோடு எழிலுற ஈண்டு நின்றருளும் தேவரீரை எஞ்ஞான் றும் இப்பதியிலிருந்து ஆராதித்துவர அடியேற்கு அருள்புரிந் தருள்க" என இறைஞ்சி யேத்தினர்.

நான்முகன் கேட்ட நல்வரம் நினைந்து, நம்பியும் புன்முறுவல் பூத்து வேதனை நோக்கி "நீர் விரும்பியவாறே வரமருள் செய்தோம்! துவாதசாக்ஷர மந்திரங்கொண்டு எம்மை ஆராதித்துக்கொண்டு ஈண்டு என்றுமிருத்தி" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

அங்ஙனமே அயனாரும் அனைத்துலகும் பயந்த அன்னையோடுறையும் ஸ்ரீநிவாசனை ஆராதித்து, திவ்ய தம்பதிகளுக்கு நவாகோற்சவத்தையும் நடத்துவித்து, மார்கழிமாத சுக்கிலபக்ஷத் துவாதசியில் திரு மணிமுத்தா நதியில் அவபிருத ஸ்நானமும் கண்டருளப்பண்ணி அன்றுமுதல் இன்றும் ஆராதித்து வருவாராயினர்.

ஸ்ரீ பக்ஷிராஜன் பரமனைப் பணிந்து உயர்வரம் பெறுதல்.

மேதாவி முனிவரின் விருப்பத்திற்கிணங்கி ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லி சமேதராக சித்திக்ஷேத்திரத்திலேயே என்றும் எழுந்தருளியிருக்கத் திருவுள்ளம்பற்றிய பரமனை நோக்கி ஸ்ரீ பக்ஷிராஜன் "எம்பெருமானே! என்னையாளுடையாய்! மலையார்ந்த கோலஞ்சேர் இம் மணிமாடம் மிகமன்னி என் அன்னையோடு நிலையார நின்றருளும் தேவரீரை, அடியேனும் அகலாதிருந்து சேவிக்கும் பேற்றையும், பரத்வாதிகளிற் போன்று இவ்வர்ச்சாவதாரத்திலும் ஸ்ரீபாதந் தாங்கும் சிற்றடிமைப் பேற்றையும் தந்தருள்வதோடு; என்னை விரும்பித் தொழும் மெய்யடியார் விரும்பும் வரமருளும் பெற்றியையும் அளித்தருளவேண்டும்" என அடிபணிந்தேத்தினர்.

வேண்டுவார் வேண்டிற்றெல்லாம் விரும்பியளிக்கும் வேத முதல்வனான நம்பி யெம்பெருமான் வைநதேயரைக்

குளிர நோக்கிக் கடாட்சித்தருளி "விரும்பியவாறே வரம்தந் தோம்" என்று திருவருள்புரிய, மட்டற்ற மகிழ்ச்சிசான்ற பக்ஷிராஜனும் அன்று தொடங்கி இச் சித்திக்ஷேத்திரத்தில் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு அமர்ந்தருளி அடியவர்க்கு இஷ்ட காமியார்த்தங்களை இனிதருளி வருகின்றனர்.

பிரார்த்தனையும் - பயனும்.

இப் பக்ஷிராஜருக்கு அமுதகலசமெனும் மோதகத்தை அமுது செய்வித்தருளும் பக்தர்கள், தமது மனோபீஷ்டங்களை நிச்சயமாக அடையப்பெறுகின்றனர்.

கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ, புனுகுசட்டம் முதலியவைகளை வாழைச்சாற்றில் கலந்து இவரது (கருடனது) திருமேனியில் சாத்துவோர் இஷ்டசித்தி யெய்துவர் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

இவரது சர்ப்பாங்கங்களில் பட்டு முதலிய சித்திர வஸ்திரங்களை அணிவிப்போர் எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தி மகிழ்வர்.

ஆடிமாத சுக்கிலபக்ஷப் பஞ்சமி திதியில் இப் பக்ஷிராஜரைப் பக்தியுடன் அர்ச்சிப்போர் பிள்ளைப்பேற்றை விரும்புவோராயின் நல்ல புதல்வர் புதல்விகளையும், மணத்தை மகிழ்ந்த மாதர் மனத்திற்கினிய கணவனையும், ஆடவர் நல்ல மனைவியையும், பேரின்ப வீட்டைப் பெறவிரும்பினோர் நலமந்த மில்லதோர் நாடான ஸ்ரீ வைகுந்தத்தையும் பெறுவரென்பது முக்காலும் உண்மையாகும்.

சுவாதி நன்னுளில் இவரை அர்ச்சிப்பவரும், இவர் தம் **பன்னிரு நாமங்களைப்** பாராயணம் பண்ணுமவரும், கருட கவசத்தைப் படிப்பவர்களும் விரும்பிய பயனெய்தி வெற்றியும் பெறுவர்.

உலகின் முப்பத்திரண்டுகோடி சகல மந்திர யந்திரங்களுள் கருட யந்திரமானது முதன்மையானதாகும். எனவே அதனை எழுதிப் பூசிப்போர் பூத வேதாள பைசாச முதலிய கொடிய பீடைகளினின்றும் நீங்கி வாழ்வர்; எல்லாவித ரோகமும் நில்லாதொழியும். மேலும் இந்த யந்திரம் வீடுபேற்றையும் விரும்பியளிக்கும் வீறுபாடுமுடையது.

சோழன் கோச்செங்கணன் வரலாறு.

தீர்த்த யாத்திரையும் - அரசிழத்தலும்.

திருவும் அறிவும் திறலும் புகழுமுடைய சோழர்குல திலகனை சோழன் கோச்செங்கணன், பண்டு சோழ மண்டலத்தை "வறிஞுேம்புமோர் செய்யெனக் காத்து இனிது அரசு செய்த" மன்னர் மன்னனவன். தோலாத தனி வீரனுகிய இம் மன்னனின் பெரும் புகழ் எண்டிசையும் மண்டி நின்றதொன்று. திருமங்கையாழ்வார் அருளிய தெய்வத் தமிழ் மறையாகிய பெரிய திருமொழியுள் "தெய்வவாள் வலங்கொண்ட சோழன்" என்றும், "விரல்மன்னர் திறலழிய வெம்மாவுய்த்த செங்கணன் கோச்சோழன்" என்றும், "சிலைத்தடக்கைக் குலச்சோழன்" என்றும், பாராட்டப்பெறும் இவனை அவனியோர் "தாம்ராக்ஷ"னென்றும் அழைப்பதுண்டு.

இச் சோழ மன்னன், ஒருகால் கயா சிரார்த்தம் செய்ய நினைந்தவனாய் தம் மனைவியோடு தீர்த்தயாத்திரை சென்றதறிந்த மாற்றரசர்கள் அதுவே தக்க சமயமெனத் தேர்ந்து சோழநாட்டின்மீது படையெடுத்து இராச்சியத்தைக் கவர்ந்துகொண்டனர். யாத்திரை முடிந்து மீண்ட சோழ மன்னன் தன் அரசு பகைவரால் கவரப்பட்டதறிந்து திகைத்து நொடிப்போதில் தேறிச் சிறிது படை திரட்டிப் பகைவர்களை அஞ்சா நெஞ்சுடன் எதிர்க்கத் தொடங்கினன்.

கோச்சோழன் தோல்வி.

பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. போரில் தனது படைகள் மாள்வதுகண்டும் மன்னன் மனங்கலங்காது வஞ்சினங் காட்டி சமர்புரிந்தனன். பகைவரது பெரும் படையினடுவே தன்னந்தனியனாய்நின்று கொற்றவன் வெற்றிகாண விழைந்தனனேனும் விதியின் வலிமை வீரத்தைவென்றது. என்னே! விதியின்வலிமை! போரில் உடைந்து முடிவில் தோல்விகண்ட சோழன், காலத்தை எதிர்நோக்கி காட்டையடைந்து காய்கனியுண்டு கரந்துறைந்து சிலநாள் கழித்து மாறுவேடத்துடன் ஊர்பலதிரிந்து நல்வினைப்பயனால் முடிவில் இந்நறையூரின் சுகந்தவனம் வந்தடைந்தனன்.

இங்குத் தவமியற்றி வாழும் தபோதனர்கள் தம் வனம்வந்தடைந்த மன்னனையுணர்ந்து அவனுக்கு நேர்ந்த இன்னலையறிந்து பெரிதும் இரங்கி, காய்கனிகளால் உபசரித்து அரசனைநோக்கிப் பின்வருமாறு தேற்றுவாராயினர். "அரசே! தளர்ச்சியொழிக, வெற்றியும் கொற்றமும் விரைவினில் அடைவாய். உன் நல்வினைப்பயனே இன்று, உன்னை

இங்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தது. எனவே, இன்றேடு உனது இன்னலொழிந்தது. இன்றுமுதல் இதோவுள்ள இம் மணிமுத்தாற்றில் நீராடி ஸ்ரீவஞ்சுளவல்லி சமேதனை ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப் பெருமானைத் துவாதசாக்ஷர மகாமந்திர பிரம்ம வித்தையினுல் ஆராதித்து வருவாயாக. அதனுல் இஷ்டசித்திபெற்று இழந்த இராச்சியத்தையும்பெற்று மகிழ்வாய் என்று இதமருளிச்செய்தனர்.

சோழன் தெய்வவாள் பெற்று அரசு பெறுதல்.

நிறைமொழி மாந்தர் கூறிய மறைமொழி கேட்டு மகிழ்ந்த மன்னவன், மறையவர் கூறியவாறே மணிமுத்தாற்றில் நீராடி ஸ்ரீ வஞ்சுளேசனை ஆராதித்து வருகையில் ஓர்நாள் எல்லாம் வல்ல இறைவன் மன்னன்முன் தோன்றி "மன்ன! நின் உறுதிகண்டு மகிழ்ந்தோம். நாம் மகிழும் மணிமுத்தாற்றில் இன்னே சென்று நீராடி நாம்தரும் தெய்வ வாள்கொண்டு, மாற்றலரை வென்று மண்ணுலகாளுதி" என அருளி மறைந்தனன். அதுகண்ட அரசன் மகிழ்ச்சி துளும்பிய மனத்தனுய் மணிமுத்தாற்றில் நீராடி "தெய்வ வாள்" பெற்று, எண்ணுவார் தம் இடர்களைந்தருளும் எழிலார் நறையூர் உறை நம்பியைப் பணிந்து, எழுந்து நின்றவளவில் தனதருகு சார்ந்த கொற்றப்பரியொன்று கண்டு குதித்தேறிப் போர்க்களம்குறுகி மாற்றலரை வென்று மணிமுடி புனைந்து வாகைசூடி வையமாண்டு மகிழ்ந்தினி திருந்தனன்.

சோழன் திருப்பணிசெய்து விழாவெடுத்து மகிழ்தல்.

கொற்றவனுன கோச்சோழன் தன்வெற்றிக்கு முற்றவும் அருள்செய்த திருநறையூர் நம்பியெம்பெருமான் சந்

நிதிக்கு விடைகொண்டு திருப்பணி பல செய்து, தன் பெயரால் திருமண்டப மொன்றெடுத்து, தனது இராச்சியத்திற் செம்பாதியும், திருவாபரணங்கள் பலவும் சமர்ப்பித்து, கனக விமானமுங் கட்டுவித்து, மட்டற்ற மகிழ்ச்சியுடன் நம்பிநாதருக்கு நவாகோற்சவத்தை நடாத்தி, வைகாசி மாத சுக்கிலபக்ஷப் பௌர்ணமியில் திரு மணிமுத்தாற்றில் அவபிருத ஸ்நானங் கண்டருளச்செய்து, செப்பருஞ் சீர்த்தி பெற்று சிறந்து வாழ்ந்தனன்.

சோழன் நாரதர் சொற்படி நற்றவமியற்றல்.

பரந்தபெரும் புகழுடைய இச் சோழன், பின்னர் தன் மைந்தனிடம் அரசினை ஒப்புவித்து ஸ்ரீ நாரதமுனிவர்பால் நல்லுபதேசம்பெற்று, இந் நன்னகரிலேயே எழாயிரம் இருடியருடனிருந்து நற்றவமெய்தி நான்மறை நாயகன் நற்பதமணுகினன்.

இந்திரன் தொழுதுயர்ந்த வரலாறு.

அமரர்நாட்டிறைவனய இந்திரன் முன்னொருகால் துர்வாச முனிவரால் சபிக்கப்பெற்று தன் சுதந்திரமும் இந்திர போகமும் பொலிவு மிழந்து துயருழந்து, நான்முகக் கடவுளை யணுகிப் பிரார்த்திப்பானயினன். அவரும் “முத்திதரும் தலங்களுள் முதன்மைபெறும் திருநகரையூரடைந்து அநிருத்த தீர்த்தமாடி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசனை ஆராதித்து சாபத்தின் நீங்கி உயர்தி” என உரைத்தருளினர். அவ்வாறே இந்திரன் இப் பதியடைந்து அநிருத்த தீர்த்தமாடி நம்பியைப் பணிந்து சாபத்தின் நீங்கி நல்வாழ்வடைந்து அதற்கு நினைவுக்குறியாக அநிருத்த தீர்த்தக்கரையில் ஓர் அசுவத்த விருக்ஷத்தை நாட்டி அமரர்நா டடைந்தனன்.

துண்ட வெண்பிறையன் துயர்தீர்ந்த வரலாறு.

“ஆறும் பிறையு மரவமும் அடம்பும் சடைமே லணிந்து உடலும், நீறும்பூசி யேறூரும் இறைவ”னுய சிவ பெருமான் ஒருகால் தன் தந்தையாகிய நான்முகக் கடவு ளின் சிரமொன்றைக் கொய்தனர். அப் பெரும் பாதகத் தால் பிரமனது மண்டையோடு சிவபெருமானது கையைப் பற்றிக்கொண்டது. எனவே “பிண்டியார் மண்டையேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிந்து” நலிவுற்று, இறையருளால் நறையூரை யடைந்து, ஆண்டுள்ள சங்கர்ஷண தீர்த்தமாடி, எண்ணு வார்தம் இடர்களைந்தருளும் எல்லாம் வல்ல முதற் பெருங் கடவுளான ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லி சமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச வள் ளலை வணங்கி “மந்திரராஜ” மென்னும் தூய திருவெட் டெழுத்து (அஷ்டாக்ஷர மகா மந்திரம்) கொண்டு பூசித்து, அமரரும் அஞ்சத்தக்க மகா கோரமான பெருந்தவத்தைச் செய்து முடிவில் சங்கர்ஷண தீர்த்தக்கரையில் தன் மாபாத கத் துயர்தீர்ந்து சிவமாயினர்.

இதனை ஸ்ரீ பரகால வள்ளல்;

பெடையடர்த்த மடவன்னம் பிரியாது, மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்து மதுநுகரும் வயலுடுத்த திருநறையூர்
முடையடர்த்த சிரமேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன்,
இடர்கெடுத்த திருவாள னிணையடியே யடைநெஞ்சே.

என்று அருளிச் செய்துள்ளமை காண்க. (பெரிய திரு மொழி 6. 9. 1.) எனவே அது முதற்கொண்டு அத் தலத் துறையும் சிவபெருமானுக்குச் சித்தீசர் என்ற திருநாமமும்,

அவர் கபாலவிமோசன சித்தி பெற்றுயர்ந்தமையால் இத் தலத்திற்கு "சித்தீச்சரம்" என்ற திருநாமமும் வழங்குவன வாயின.

சூரியன் பூசித்த வரலாறு.

மகா வீரியனுைய சூரிய பகவான் பண்டொருநாள் கதிர்காலும் தன் தேர்ச் சக்கரத்தில் கொடுபட்டுத் தன் கரங்களை இழந்தனன். அதனுல் அறுபட்ட கரத்தனுய்த் துயருழந்த அப் பகலவன், உலகெலாந் திரிந்தும் தனக்குற்ற இன்னல் தீராமையை யுன்னிப் பெரிதும் வருந்தி, அமரர் குருவான பிரகஸ்பதியை யடைந்து இறைஞ்சி வேண்டினன். அவரும் அருக்கனது அந் நிலைமை கண்டிரங்கி அவனை நோக்கி "சித்தி க்ஷேத்திரமடைந்து, சித்திரைமாத சுக்கிலபக்ஷத் துவாதசியன்று மணிமுத்தா நதியில் நீராடி ஸ்ரீகாந்தனை ஆராதிக்க இஷ்டசித்தி பெறுவாய்" என்றியம்பினர். அவ்வாறே பகலவனும் அப் பதிசார்ந்து மணிமுத்தா நதியிற் படிந்து ஸ்ரீ வஞ்சுளவல்லி கேள்வனை பக்தியினுல் அர்ச்சித்து ஆராதித்துப் பொற்கரங்கள் பெற்றுப் பொலிவுற்றலாயினன்.

அதனுற் பெருமகிழ்ச்சியும் உயர்வாழ்ச்சியும் பெற்ற பகலவன் தன் துன்பங்கெடுத்து ஆண்டருளிய நறையூர் இன்புற்றமர்ந்தருளும் நம்பி யெம்பெருமானை, அன்று தொடங்கி இன்றும் ஈண்டு ஆராதித்து வருகின்றனர்.

பானுதத்தன் வழிபட்டுயர்ந்த வரலாறு.

முன்னொருநாள் மாகிஷ்மதி என்ற பட்டினமொன்றில், பானுதத்தனென்னுமோர் அந்தணனிருந்தான். அவன்

நற்கலைகளாய வேதக்கலைகளை நன்கு பயின்றவனுயிருந்தும் ஓர்நாள் கோப வயத்தனாய்த் தன் குருவை இகழ்ந்தனன். அதனாற் சினத்தின் நீங்கியவரான அக் குருவும் சினந்து சபித்தனர்.

அதனால் பானுதத்தன் தன் நல்லுருவிழந்து பிரமராக்கத சரீரம்பெற்று, காடெங்குந் திரிந்து கந்தமூலங்களையும், காற்றையும், காட்டு விலங்குகளையும் தின்று, நலிவுற்று பல நாடுந்திரிந்து, இறுதியில் விதிவசமாக நறையூரையடைந்து, ஆண்டுள்ள பிரத்யும்ன தீர்த்தத்தைக்கண்டு தன் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள நினைந்தவனாய் அப் புண்ணியப் புனலில் இரங்கி முழுகிப் பருகினன்.

தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அப்புண்ணியப் புனலைப் பருகினமையால் உடனே குருசாபத்தின் வந்த பிரமராக்கத சரீரம் நீங்கி முன்னைய நல்லுரு வெய்தினன்.

திரு நறையூர்ப் பதியின் தீர்த்த மகாத்மியத்தாலும், மரகதமணிவரைபோல் மன்னிநின்றருளும் ஸ்ரீவஞ்சுளவல்லி மணவாளன் இன்னருளாலும், சாபவிமோசனம் பெற்றமைக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுற்ற பானுதத்தன், அப்புண்ணியப் புனலின் கரையில் பொருந்து மாதவமிருந்து நாரணன் நற்பதம் நண்ணி யின்புற்றனன்.

வாயுபகவான் வணங்கிய வரலாறு.

ஸ்ரீய: பதியான சர்வேச்வரன் இச் சீனிவாச க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீயுடன்கூடி நின்றருளியதைச் செவியுற்ற வாயு

பகவான், அத்திவ்ய தம்பதிகளின் திவ்யமங்கள திருக் கோலத்தைச் சேவித்துய்வான்கருதி, இத்திருப்பதியடைந்து சிந்தைக்கினிய திருக்கோலத்தைக் கண்களாரக் கண்டு களித்து, கனிந்து மெய்யுருகி, வாழ்த்தி வணங்கி, திருவுக் குந் திருவாகிய ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப்பெருமானுக்கு நவகோற் சவத்தையும், சிம்ம மாத சுக்கிலபக்ஷத்தில் பிலவோற்சவத் தையும் நடாத்தி, மணிமுத்தாற்றில் *அவபிருதமும் கண் டருளப்பண்ணி விடைபெற்றுப் போயினர்.

சரித்திர வரலாறு.

திருமங்கை யாழ்வார்.

நலம்பல நிறைந்த இந் நிலவுலகில் நிலவும் சமயங் கள் பல. அவைகள் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட் டுள்ளன. ஒன்று வைதிக சமயம், மற்றொன்று பாஹ்ய சமயமாம். வேதத்தை ஒட்டிய சமயம் வைதிக சமயம். இதனை அகச் சமயம் என்றுங் கூறுவதுண்டு. வைதிக சம யம் என்றால் வேதக் கொள்கைகளோடு மாறுபடாது, வேத சம்பந்தமுடையது என்பது பொருள். மற்றது வேதத் திற்குப் புறம்பானவை. அவை புறச்சமயம் அல்லது வேத பாஹ்ய சமயம் எனப்படும்.

அகச் சமயமான வைதிக சமயங்கள் மூன்றே. அவை வேதாந்த மதங்கள் என்ற சிறப்புப் பெயர்பெறு வன. அவை அத்வைத துவைத விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந் தங்கள். இம் மூன்று மதங்களுக்கும் வேதம் பிரமாணம்; வேத உபநிடத பிரதிபாத்யனை நாராயணனே பரதத்வம்.

* அவபிருதம்–விழா முடிவிற் செய்யும் மங்கல ஸ்நானம்.

வேதாந்த மதங்கள் மூன்றினுள் *தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை உள்ளது உள்ளவாறே தெள்ளிதின் விளக்குவது வைணவ சமய சித்தாந்தமான ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைதம். இதனை நடுநின்று நனி ஆய்வோர் "வேறுபல சமயங்களினும் வீறுபல படைத்தது வைணவம்" என்பர். பழமையிற் பழமையாம் பேருண்மைகளும், புதுமையிற் புதுமையாம் பொருண் முடிபும் ஒருங்கே திரண்ட உண்மைச் சமயம் வைணவ சமயம். வைணவம் அன்புச் சமயம்; அறிவின் பிறப்பிடம்; அன்பிற்குறைவிடம்; அழிவில் இன்பத்து அணைவிக்கும் அருள்நெறி; நித்திய சாந்தியின் நிலைக்களம்; உலக சமயங்களின் உயரிய தாயகம்; பாரதநாட்டின் பாரமார்த்திகப் பொக்கிஷம்; பழம்பெருந் தமிழரின் பழிப்பில் பெருநெறி. அறிவால் நெறிகாட்டி அன்பால் உயிர்களை உய்விக்கும் தமிழர் சமயமான வைணவத் திருவினைத் தமிழ் நாட்டில் மலையிட்ட விளக்காகத் திகழச்செய்த பெரியார்கள் ஆழ்வார்களாவர். ஆழ்வார்களனைவரும் நல்ல தமிழ்ப் பெருமக்களேயாவர். தமிழர்தம் கடவுட்கொள்கையின் தனிப்பெருந் தலைவர்களான இவர்கள் (ஆழ்வார்கள்) பதின்மர் ஆவர். ஸ்ரீ ஆண்டாளையும் மதுரகவிகளையுங் கூட்டிப்பன்னிருவர் என்றுங் கொள்வதுண்டு.

ஆழ்வார்கள் ஏற்றம்.

ஆழ்வார்கள் நித்ய சூரிகளின் அவதாரம் என்பது கொள்கை. என்றும் சம்சார சம்பந்தமின்றி நலமந்தமில்லதோர் நாடான ஸ்ரீ வைகுந்த வான்போகம் துய்ப்போர்

---

* தத்வம்–கடவுள். ஹிதம்–கடவுளை யடையும் நெறி. புருடார்த்தம்–புருடர் பெறும் பேறு, அல்லது வீடு.

நித்ய சூரிகளாவர். இவர்கள் ஈசுவரனுடைய சங்கற்பத்தின்படி, உலகினர்க்குத் "தீதில் நன்னெறிகாட்டி" அவர்களைத் திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்கு ஆளாக்கியருள அவதரிப்பவர்கள். இவர்கள் தங்கள் "குன்றுதலில் வைகுந்த வான்போகம் நீத்து" வையத்து அவதரித்து உலகத்தாரை நல்வழிப்படுத்துவதிலேயே ஆழ்ந்தவர்கள், அல்லது அளிய மாந்தர் கவலையுட்படுகின்றமைக்கு ஐயோ என்றிரங்கி அவர்கள் படும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்து நிற்பவர்கள் என்பதாலும், எல்லாம்வல்ல இறைவனது அளப்பரிய ஆராவமுதமான கல்யாணகுணப் பெருங்கடலுள் ஆழ்ந்து நின்றவர்கள் என்னுங் காரணத்தாலும் ஆழ்வார்கள் எனப்படுவர்.

மற்றுமோர் மாண்பும் ஈண்டு மறப்பதற்கில்லை. அதாவது ஆழ்வார்கள் என்ற சொல்லிலுள்ள ழகரச் சிறப்பாகும். உலக மொழிகளுள், தமிழ் இனிய மொழியாவதும், தனி மொழியாவதும், உயர்மொழி யாவதும், நிறை மொழியாவதும் தனக்குரிய ழகரச் சிறப்பினலேயாம். தமிழ் ஆழ்வார்கள், அமிழ்தம், பழம், அழகு என்ற தொடர்களுள் ழகரம் தரும் இனிமை எண்ணி மகிழ்தற்குரியது. இவ் வினிய ழகர ஒற்றுல் தமிழ் பெறும் தனிச் சிறப்பு, ஆழ்வார்களுக்கும் அசாதாரணமாகும். இதுகொண்டு ஆழ்வார்களின் உயர்தனிச் சிறப்பும், அருந்தமிழுடன் அவர்களுக்குள்ள தனித்தொடர்பும் அறிந்துகோடற்குரியன.

எம்பெருமானது தசாவதாரம்போன்று, ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும் ஓர் புதிய தசாவதாரம் எனப் போற்றுவது வைணவர் மரபு. உலகின் புறவிருள் போக்கும்

துவாதச ஆதித்யர்களிற் காட்டினும் பெருமைசான்ற, அக விருள் ஒழித்த கூறுதற்கரிய வீறுடைமைபெற்ற இவ் வாழ்வார்களின் வைபவம் வாசாம கோசரமாம்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயத்தின் சிறந்த மெய்யடியார்க ளான ஆழ்வார்கள் அனைவரினும், காலத்தாற் பிற்பட்டவர் நமது திருமங்கையாழ்வாராவர். இவருக்குப் பிறகு ஆசாரி யர்களல்லது ஆழ்வார்கள் அவதரிக்கும் பேற்றை இந் நாடு பெறவில்லை.

அவதாரமும் - அரசியலும்.

ஆரம்பத்தில் "ஆத்மாவை வெய்யலில் வைத்து உடலை நிழலில் வைத்து வளர்த்தவர்" என்று ஆசாரியர்களால் கூறப்படும் திருமங்கையாழ்வார், சோழவளநாட்டின் ஆலி நாடு என்ற பகுதியைச் சார்ந்த திருக்குறையலூரில் திரு வவதரித்தருளியவர். இவர் கள்வர்குடியில் கலி பிறந்த 398வது ஆண்டான நள வருடத்தில், கார்த்திகைமாதம் பௌர்ணமி கூடிய கார்த்திகை நன்னாளில் எம்பெருமானின் "சாரங்க வில்லின்" அம்சமாகத் திருவவதரித்தருளி, நீலன் என்ற பெயரோடு சோழ மன்னனது சேனைத்தலைவராய் இருந்து, பின் குறுநில மன்னராகி பரகாலர் என்ற பெயர் பெற்று, ஆலிநாட்டை அரசாண்டிருந்தனர்.

குறையலூர் வேந்தர் குமுதவல்லியை மணம்புணர விழைதல்.

தங்குபெரும் புகழாள்ரான ஆழ்வார்களனைவரினும் பொங்குபெரும் புகழாளரான மங்கையர்கோன் காளைப் பருவத்தில் "புலன் படிந்துண்ணும் போகமேபெருக்கி, மார

ஞர் வரிவெஞ்சிலைக்கு ஆட்செய்து, தெரிவைமார் உருவமே மருவி, தூய்மையில் தொண்டராய்" வாழ்ந்து வந்தனர். அக்காலத்து; திருவாலிக்குச் சமீபமான திருவெள்ளக்குளத் திலிருப்பாரொரு வைத்தியர் வீட்டில் சர்வாவயவ சுந்தரி யான குமுதவல்லியென்னும் தெய்வப் பெண்ணொருத்தி வளர்ந்து வருவதறிந்து, அவளையடைய வேண்டுமென்ற பேராசையுடையராய், அவள் தன் வளர்ப்புத் தந்தையான வைத்தியரைக் கண்டு தனக்கு அவளை மணஞ்செய்து தருமாறு வேண்டினர்.

ஆலிநாடர் ஆழ்வாராதல்.

இதனை யறிந்த குமுதவல்லியாரும் "திருமண், திரு விலச்சினை முதலிய பஞ்ச சமஸ்காரம் பெற்றுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்க்கன்றி மற்றவர்க்கென்று "பேச்சுப்படில் வாழுகில்லேன்" என்று கூறியருளினள். அதுகேட்ட பர காலரும்,"இன்னே சென்று அச் சமஸ்காரங்களைப் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவனாகி வருகின்றேன்" என்றுகூறி, நாச்சியார் கோயிலென்னும் இத் திருநறையூர் வந்தடைந்தனர். வந்தவர் ஈண்டு "மலையார்ந்த கோலஞ்சேர் மணிமாடம் மிக மன்னி, நிலையார நின்றருளும்" நம்பியெம்பெருமானின் திருக்கோயி லடைந்து "தூமணிமாடக்கவாடம் கடந்து புகுந்து ஆங்கே மரகதக் குன்றம்போல்மன்னி நின்றருளும் நம்பியெம் பெருமானின் நல்ல மாமலர்ச்சேவடி வணங்கி தமக்குத் திருவிலச்சினை செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவனாக்கி யருளுமாறு நெஞ்சங் குழைந்து இறைஞ்சியேத்தினர். எண்ணுவார் தம் இடர்களைந்தருளி அவர் வேண்டிற்றெல்லாம் விருப்பி

அருளும் நம்பி யெம்பெருமான் அமலங்களாக விழித்தரு ளும் தண்டாமரைக்கண்களால் அருள் சுரந்து பரகால ரைக் குளிரகடாட்சித்தருளி, "பீதகவாடைப் பிரானே பிரம குருவாகி வந்து" என்ற மறையுரையின்படி தாமே ஆசாரிய னுகி "தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழித் திகழ்திருச்சக்கரத் தின் கோயிற் பொறியாலே" பரகாலருக்குத் திருவிலச்சினை செய்து பன்னிரு திருமண்காப்பும் சாத்தியருளி மறை யுரைத்த மந்திரமான நலந்தருஞ் சொல்லையும் உபதேசித் தருளி, திருமங்கையாழ்வார் என்ற தாஸ்ய நாமஞ்சாத்தி, அவர்தம் சிந்தையுள்புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருக அருள் செய்து போகவிட்டருளினர்.

குமுதவல்லியார் நிபந்தனையும் - திருமணமும்.

ஆழ்வாரும், நம்பி யெம்பெருமானின் திருவரு ளுக்கே தம்மை அறவிலைசெய்து கொடுத்தவராய் திருவாலி யடைந்தனர். ஸ்ரீவைஷ்ணவராகி வந்த பரகாலரைக் கண்டு பரமானந்த மெய்திய குமுதவல்லியார், "ஒரு வருடகாலம் நாடோறும் ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததியா ராதனம் செய்வித்து, அவர்தம் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் போன கச் சேடமும் பிரசாதப்படுமவருக்கே யான் வாழ்க்கைப் படுவதென்ற விரதமுடையேன்" எனப் பின்னுமொரு நிபந்தனையும் கூறுவாராயினர்.

பரகாலர், இந்த நிபந்தனையையும் நிறைவேற்றுவ தாக உறுதி கூறி, ஊரும் நாடும் உலகமுமறிய குமுதவல்லி யாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டனர்.

நறையூர்க் கோயிலில் சிறையிருத்தல்.

அப்பால், வாக்களித்தவாறு ஒரு வருடகாலம் வைணவர்களுக்குத் ததியாராதனம்செய்து நிபந்தனையை நிறைவேற்றிய பின்னரும், பரகாலர் ததியாராதனத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவாராயினர். அதனாற் பெருஞ் செலவாளராய் அரசனுக்குரிய கப்பமான வரிப்பணத்தையும் செலவழித்துவிட்டமையான் சோழனுக்கு அரசிறை கட்டத்தவறினர். அதனாற் சினமூண்ட சோழன் பரகாலரைப்பிடித்து வருமாறு சில போர் வீரர்களை அனுப்ப, அவர்களைப்பரகாலர் அடித்து துரத்திவிடவே, சோழ வரசனே நேரில்வந்து போரிட்டு பரகாலருக்கு ஆற்றாது உடைந்தோடி, முடிவில் தந்திரத்தால் இவரைச் சிறைப்படுத்தி, **திருநறையூர்க் கோயிலில்** காவல்வைத்துப் போயினன்.

வரதனருளால் வரிப்பணம் பெறுதல்.

இவ்வாறு நறையூர் நம்பி யெம்பெருமான் சந்நிதியில் காவல் வைக்கப்பட்ட திருமங்கைமன்னர் ததியாராதனம் தடைபட்டமைக்காகப் பெரிதும் வருந்தி, அருட்குருவாகி தன்னை ஆட்கொண்டருளிய நம்பியை நினைந்து நெஞ்சங்குழைந்து உபவாசமிருந்து கண்ணீர் மல்கக் கண்ணுறங்கிய வளவிலே, பெருமாள் கோயிற் (காஞ்சீபுரம்) பேரருளாளப் பெருமாள் ஆழ்வாரது கனவில் தோன்றி "காஞ்சீபுரம் வந்து புதைபொருள் கொண்டு பகுதியைச் செலுத்தி சிறைவீடு செய்துகொள்ளும்" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். பரகாலரும் "இது பேருளாளன் பிரசாதம்" எனத் துணிந்து காஞ்சீபுரம் சென்று வேகவதி நதிக்

கரையில் புதைக்கப்பட்டிருந்த பெரும் பொருளை எடுத்து காவற்காரர்களிடம் பகுதிப் பணத்தைச்செலுத்தி, மிகுதியுடன் ஆலிநாடடைந்து மீண்டும் ததீயாராதனத்தை தொடர்ந்து நடாத்த, இதனையறிந்த சோழனும் ஆழ்வாரையடைந்து தான் பெற்ற பகுதிப்பணத்தை அபராதமாக வைத்து மன்னிப்புவேண்டி அருள்பெற்றுப் போயினன்.

திருவேடு பறி.

சோழன் திருப்பித் தந்த பொருளும் புதையல் பொருளும் சில நாளில் ததீயாராதனத்தில் செலவாகிவிடவே; இனி வழிபறித்தாகிலும் ததீயாராதனத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தக்கடவோமென்று, ஆழ்வார் தனது தோழர்களும் அமைச்சர்களுமான தாளூதுவான், நீர்மேல் நடப்பான், நிழலில் ஒதுங்குவான், தோலாவழக்கன் என்ற நால்வருடன் வழிப்பறி செய்து ததீயாராதனத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திவருமளவில், எப்பெருமான் இவரைத் தடுத்தாட்கொள்ள திருஉளம் பற்றினன்.

வெட்டுங்கலியன் விரட்டி நெடுமாலை எட்டெழுத்தும் பறித்தமை.

திருவின் செல்வனை வயலாலிமணவாளன் பெரியபிராட்டியாருடன் திருமணக்கோலந்தாங்கி, சர்வாவயவபூஷிதராய் ஆழ்வார் பதிவிருந்த திருமணங் கொல்லைவழியாக எழுந்தருள, ஆழ்வாரும் திவ்யதம்பதிகளின் திருவாபரணங்களைக்கண்டு மனமிகமகிழ்ந்து, அவர்களை அதட்டி நிறுத்தி ஆபரணங்களையெல்லாம் கழற்றச்செய்து, மணவாளன் திருவடிவிரலில் அணிந்திருந்த மோதிரத்தைக் கழற்ற

முடியாது, தரையிற்படிந்து தனதுபற்களால் கடித்து வாங்கினர். ஆழ்வாரின் இந்த சாஹஸச்செயல்கண்டு எம்பெருமான் பரமகிருபைகூர்ந்து "நம்கலியனே" என்று திருப்பெயரிட்டனர்.

பின்னர் பரகாலர் தாம் கவர்ந்த திருவாபரணங்களையெல்லாம் ஒரு மூட்டையாகக்கட்டி எடுக்க முயன்றும், தம்மால், அதுபெயர்க்கவும் முடியாமையுணர்ந்து, பெருஞ்சினங்கொண்டு வாளையுருவி மணவாளனை நோக்கி "இம்மூட்டையை எடுக்கவொட்டாதுசெய்த மந்திரத்தைச்சொல், இல்லையேல் வெட்டி வீழ்த்துவேன்" என்று அச்சுறுத்தி நின்றனர். அதுகண்டு மணவாளனுய பரமகருணகரனும், பெரிதும் அஞ்சி நடுங்கினன்போன்று நடித்து, பரகாலரைப் பரிவோடழைத்து அவரின் வலது திருச்செவியில் "சகல மகாமந்திரங்களுக்கும் மேலானதான ஒப்புயர்வற்ற **பெரிய திருமந்திரத்தை** (திருவஷ்டாக்ஷரம்) உபதேசித்தருளினன்.

திருவின்கேள்வன் பெரியதிருவடிமேற் சேவை சாதித்தல்.

சகலவேத சாரதமமான பெரிய திருமந்திரோபதேசம் பெற்ற பரகாலர் "இதென்ன நமக்குத் திருநறையூர் நம்பியெம்பெருமான் உபதேசித்த "நலந்தருஞ்சொல்லை" இந்த மணவாளன் சொன்னனே" என்று திகைத்துநிற்கையில், எம்பெருமான் பெரிய பிராட்டியாருடன் பெரிய திருவடியேல் (கருடாரூடனுக) இவருக்குச்சேவை சாதித்தருளி மயர்வற மதிநல மருளினன்.

விண்மீது பெரிய திருவடியின்மேற் சேவைசாதித்தருளிய பெரிய திருமந்திரப்பொருளைக் கண்களாலாரக் கண்டுகளித்து, திவ்யதம்பதிகளின் திருவடிகளிற் சரணம் புகுந்து பெறலரும்,பேறுபெற்றேன் என்று பெரிதும் பரவசராகி "மந்திரத்தையும் மந்திரத்தின் பொருளான" பரம் பொருளையும் சாக்ஷாத்கரித்தனர்.

மங்கை மன்னன் கண்டுகொண்ட மந்திரம்.

அபர்வறுமமரர்கள் அதிபதியால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற அருள்மாரியான பரகாலரும் "வாடினேன் வாடி" என்று திருப்பதிகந்தொடங்கி "குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடும் அடியார் படுதுயராயினவெல்லாம், நிலந்தரஞ்செய்யும் நீள்விசும்பருளும் அருளொடு பெருநிலமளிக்கும், வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினு மாயின்செய்யும், நலந்தருஞ் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்று தமது அநுபவத்தை வெளியிட்டருளி, பின்னர், மாறன் தமிழ் மறைக்கு அங்கங்களாக, ஆசு மதுரம் சித்திரம், விஸ்தாரம் எனும் நாற்கவிகளாலே பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம் திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்ற ஆறு திவ்யப்பிரபந்தங்களின் வாயிலாகப் பெருகிய தமது திவ்யாநுபவத்தை உலகம் வாழப் பிரகாசிப்பித்தருளினர்.

திவ்யதேச யாத்திரையும் - திருமடல் அருளிச்செய்தலும்.

பின்னர், ஆழ்வார் திவ்யதேசங்களை மங்களாசாசனஞ் செய்தருள நினைந்தவராய் வடதிசைநோக்கிப் புறப்பட்

டருளி, வடநாட்டுத்திருப்பதிகளை மங்களாசாசனஞ் செய்து கொண்டு; திரும்பி தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகளையும் மங்களாசாசனம் பண்ணியருளி, சோழநாடடைந்து சீர்காழியில் ஆழ்வாரால் வாதில் வெல்லப்பெற்ற சம்பந்தரால் கொடுக்கப்பெற்ற வேலாயுதத்தைப்பெற்று "ஆலிநாடன், அருண்மாரி அரட்டமுக்கி, அடையார்சீயம், கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள், மங்கைவேந்தன், கொற்றவேற்பரகாலன், கலியன்" என்ற பிருதுகளைப்பூண்டு சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளை மங்களாசாசனஞ் செய்துகொண்டு தன் ஆசாரியனாகிய நம்பியெம்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இத் திருநறையூர் அடைந்து நம்பியைப்பணிந்து அவர் விஷயமாக பத்துப் பதிகங்கள் பாடியருளி தம்மைத்திருத்திப் பணிகொண்டருளிய அவ்வெம்பெருமான் திறத்து "கடலினும்பெரிய காதல்" தலையெடுக்கப்பெற்றவராய் நாயகிபாவமெய்தி பரகால நாயகியாகி "தென் நறையூர் மன்னு மணி மாடக்கோயில் மணாளனை"ப் பெற்றாலன்றி உயிர்தரிக்கமாட்டாதவளாய் மடலூரத்துணிந்து "சிறிய திருமடல்" "பெரியதிருமடல்" என்ற இரு ஒப்புயர்வற்ற பிரபந்தங்களை அருளிச்செய்து இத்திவ்ய தேசத்தில் தமக்குள்ள ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டை உலகறியச் செய்தருளினர்.

நம்பிக்கு மடலும் அரங்கனுக்குத் திருமடலும்.

பின்னர், திருவாலி நாடரான ஆழ்வாரும், "நன்னறையூர் நின்ற நம்பிதன் நல்லமாமலர்ச்சேவடி, சென்னியிற்சூடி தொழுது எழுந்து பிரியாவிடைபெற்று திவ்யதேசங்களுக் கெல்லாம் நாற்றூங்காலான திருவரங்கம் பெரியகோயிலை

யடைந்து பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழுது. திருமதிள் திருக்கோபுரம் முதலியன நிர்மாணிக்கக் கருதி, நாகை சென்று புத்தவிக்கிரகத்தைக் கொணர்ந்து உருக்கிப் பணமாக்கி திருமதிள் முதலிய கைங்கரியங்களைச் செய்து கிருதகிருத்யரான ஆழ்வாரை ஓர்நாள் அழகிய மணவாளப் பெருமாள் அன்போடு அருகழைத்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் ஸ்ரீசடகோபன் முதலியன பிரசாதித்தருளி "ஆழ்வீர்! திருமடல் பிரபந்தங்களை நமக்கருளிச் செய்து, திருமதிள் கைங்கரியத்தை நம்பிக்குச் செய்பலாகாதோ?" என்ன, ஆழ்வாரும் "நாயன்தேன்! நாயன்தேன்! நம்பிக்குத் திருமடலும் தேவரீர்க்குத் திருமதிளுமே சமைத்தேன். மதிள் இங்கேதான் மடல் அங்கேதான்" என்று விடையருளிச்செய்தனர்.

எனவே திருமங்கையாழ்வார்க்கு இத் திருநறையூர்த் திருப்பதியிலுள்ள விசேஷ அபிமானம் செப்பும் திறத்ததன்று. மேலும் மற்றைய திவ்யதேசங்களை மங்களாசாசனம் செய்தருளும் பாசுரங்களிலும் நறையூர் நம்பியெம் பெருமானை மங்களாசாசனஞ்செய்து அவர்பக்கல் தமக்குள்ள நன்றியறிவை (உபகாரஸ்மிருதியை) வெளிப்படுத்த மறப்பதில்லை.

செம்மொழிவாய் நால்வேத வாணர்வாழும் திருநறையூர் மணிமாடச்
[செங்கண்மாலை
பொய்ம்மொழி யொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன் புலமங்கைக் குலவேந்
[தன் புலவையார்ந்த
அம்மொழிவாய்க்கலிகன்றி யின்பப்பாடல் பாடுவார்வியனுலகில்
[நமனூர்பாடி
வெம்மொழிகேட் டஞ்சாதே மெய்ம்மைசொல்லில் விண்ணவர்க்கு
[விருந்தாகும் பெருந்தக்கோரே.

திருப்பதி மகாத்மியம்.

இத்திருப்பதிக்கு யாத்திரை செய்ய நினைந்த ஒருவர் தம் இல்லம்விட்டெழுந்து எத்தனையடி தூரம் நடக்கின்றனரோ, அத்தனையடி சங்கியை காலம் அவர் சாகத்துவீபத்தில் சார்வ பௌமராயிருந்து, சகல சுகானுபவமுமெய்தி இறுதியில் சாயுச்சிய பதவியுமெய்துவர்; தேவர்களும் இத்திருப்பதியில் தாவர திரியக்குகளாகப் பிறக்க விரும்புகின்றனர். இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனை தூரத்திற்குள் பிறக்கப்பெறும் உயிர்களுக்கு எமபயம் இல்லை. இத்தலவாசத்தால் தரித்திரமொழிந்து சகல செல்வப்பெருக்கும் உண்டாகும். இத்தலத்தில் எவரும் தாரம் அனுதாரம் தாரானுதாரம் என்னும் மந்திரங்களைச் செபிக்க இஷ்டசித்திபெறுவர். மார்கழிமாத சுக்கிலபக்ஷ ஏகாதசியில் உபவாசமிருந்து தலபுராணம் வாசித்து துவாதசி அருணோதயத்தில் இத்தலத்தின் புண்ணிய தீர்த்தங்களைந்தினும் தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீவஞ்சுளவல்லி சமேதரான ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசப்பரமனை அஷ்டாக்ஷர மகாமந்திரங்கொண்டு அர்ச்சிப்போர் சகலசித்தியும் முத்தியும் பெறுவது நிச்சயம்; என்றின்னவாறு தலபுராணத்துள் கூறப் பெற்றுள்ளது.

தலவரலாறு கூறும் நூல்கள்.

வடமொழிப் பிரும்மாண்ட புராணத்திலுள்ள பிருகு சௌநக சம்வாதமாகிய ஸ்ரீநிவாசக்ஷேத்திர மகாத்மியமும், பவிஷ்யோத்தர புராணத்துள் உபரிபாகத்திலுள்ள பிரம்ம நாரத சம்வாதமும், தென்மொழியில் திவ்யகவி பிள்ளைப் பெருமாள் அய்யங்கார் அவர்கள் அருளிச்செய்த திருநறை

யூர் நம்பி மேகவிடு தூது என்னும் பிரபந்தமும் இத்தலச் சிறப்பும் வரலாறுங் கூறுவனவாம்.

தலபுராண படன பலன்.

நல்வினைப் பயனுடைய ஒருவரே இத்திருப்பதியின் புராணத்தைப் படிக்கப்பெறுவர். இத்தல புராணத்தை ஒருவர் படித்தலாலும், படிப்பித்தலாலும், படிக்கப் பக்கல் நின்று கேட்பதாலும் சர்வதுக்கநிவர்த்தி பெறுவர். இத்திருப்பதியின் சிறப்பினை பரக்கப்பேசும் தலபுராணத்தை மனத்தால் நினைப்பவரும் இம்மையில் இஷ்டகாமியார்த்தங்களைப் பெற்று மறுமையில் பிரும்ம சாயுச்சியத்தையும் பெறுகின்றனர். விருப்பமற்ற ஒருவரும் இதனை விதிவசமாய் கேட்கப் பெறின் அவரது பாவங்கள் அன்றே பறந்தோடிவிடுகின்றன.

நம்பியெம்பெருமான் சந்நிதியில், தலபுராணங்கேட்பவரும், கேட்பிப்பவரும் சகல செல்வங்களையும் பெற்று வெற்றியுமெய்தி, வீரியத்துடன், உடல்வளப்பமும், வன்மையும்பெற்று புத்திர பௌத்திராதிகளோடு நிறையாயுள் பெற்று வாழ்வர்.

கல்வெட்டுகள்.

1. இக்கோயிலின் நடுவே வடபக்கத்துச் சுவரில் ஓர் கல்வெட்டுளது. அதனை அரசாங்கத்தார் 1931-1932ஆம் வருடத்திய 132ஆம் நம்பர் என்று பதிவு செய்துள்ளனர், ஜடாவர்மன் திருபுவன சக்ரவர்த்தின் சுந்தரபாண்டிய

தேவர் அரசர், ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தின் ஓர் உட்பிரிவான மேலூர் நாட்டிலுள்ள மணல்பாக்கம் நகர் வாசியான ஒருவரால் குலோத்துங்கச் சோழவளநாட்டின் ஒரு ஜில்லாவான திருநறையூர் நாட்டிலுள்ள திருநறையூரில் உலகுய்ய நின்றருளின எம்பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு ஓர் ஸ்தலம் சாசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஜடாவர்ம சுந்தரபாண்டியன் 1267. A. D ல் சோழமண்டலத்தை ஜெயித்தனர். அவர் A. D. 125ல் ஆட்சி செலுத்த ஆரம்பித்திருக்கவேண்டும். எனவே 1931-32ஆம் வருடத்திய கல்வெட்டில் எழுதப்பட்டிருப்பது A. D. 1269ல் இருக்கவேண்டும்.

2. வெளிக்கோபுரத்தில் இடது பக்கத்துச் சுவற்றில் மற்றோர் கல்வெட்டுளது. இது 133ஆம் நம்பரில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. சகாப்தம் 1436க்குச் சரியான A. D. 1516ல். தொண்டைமண்டலத்திலுள்ள அரிகண்டபுரம், வடமலை, அண்ணுகால் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சோழமண்டலம் திருநறையூரில் எழுந்தருளியிருக்கும், நம்பி, நம்பிக்கை நாய்ச்சியார், ஸ்ரீராமன், இவர்களுக்காக சில வரித்தொகை இனுமாக விடப்பட்டிருக்கிறது.

3. மற்றோர் கல்வெட்டு (1927) கோயிலின் மண்டபத்தில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுளது. வம்சம்-தஞ்சாவூர் நாயக வம்சம் அரசன்-ஸ்ரீரகுநாத நாயகர் சகாப்தம் 1540 காளயுக்தி வருடம் தைமாதம் 25ம்தேதி. இக்கல்வெட்டிலிருந்து ரகுநாதநாயகருடைய பெருமைக் கறிகுறியாக அட்டவணை ரங்கப்பையரால் நாய்ச்சியாருக்காக ஓர் மண்டபம் கட்டப்

பட்டதாகத் தெரிகிறது சகாப்தம் 1540 A. D. 1618க்குச் சரியானது 1614 A. D ல் ரகுநாத நாயகர் ஆக்ஷி ஆரம்பம். அவர் அநேக திருமால் ஆலயங்கள் கட்டினரென்று தெரிகிறது. சோழபாண்டியர்களுக்குள் போர்நடந்த காலத்தில் இவர் காவேரிஅணையை வெட்டிவிட்டாரென்றும், அவருக்குப்பின் விஜயராகவ நாயக்கர், அவர்மகன், பட்டத்துக்கு வந்தாரென்றும் தெரிகிறது.

இவருக்குப் பிறகு 1675 H. D.ல் "வெங்காஜி" என்னும் மகாராஷ்டிர அரசர் ஆளத்தொடங்கினர். செங்கணன்சோழன் 5-வது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கும் 7-வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடையில் இருந்தவர். சைவர்கள் இவரை "கோச்செங்கட் சோழநாயனர்" என்று வேறு பெயரிட்டழைத்தனர்.

திருமங்கையாழ்வார் காலம் 7-வது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கும் 8-வது நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடையிலுள்ளது.

(இவை இக்கோயில் சம்பந்தமான துரைத்தனத்தாரால் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் 132 - 133ஆம் நம்பர் கல்வெட்டுகளின் குறிப்புக்கு மொழி பெயர்ப்பாகும்.)

நிர்வாகம்.

பேசரும் பெருமைசான்ற இச்சந்நிதியின் தர்மகர்த்தர்களாக; உயர் திருவாளர்கள் N. K. R. நாராயணசாமி

நாயடு, T. S. சுவாமிநாதஉடையார், M. வைத்தியநாதமுதலியார் ஆகிய மூவரும் இருந்துவருகின்றனர். இவர்களுள் ஸ்ரீ N. K. R. நாராயணசாமி நாயடு அவர்கள் மனேஜிங் டிரஸ்டியாக இருந்து அரியதொண்டாற்றிவருகின்றனர். இவர்களுக்கு நறையூர் நம்பியெம்பெருமான் பக்கலுள்ள அளப்பரிய பெரும்பக்தி அதிசயிக்கத்தக்கது. அப்பக்திகாரணமாக இவர்கள் சந்நிதிகாரியங்களில் சலியாது உழைத்து, "வறிஞ ஞேம்புமோர் செய்யென" இச்சந்நிதியைச் செவ்வனே காத்து சிறந்த வகையில் பரிபாலித்து வருகின்றனர்.

நிலையார நின்றருளும் நம்பியெம்பெருமானுக்கு ஒன்றுலொன்றுங் குறைவின்றி சகல கைங்கரியங்களையும் நடத்திப்போருமிவர்கள், பெரிதும் முயன்று திருக்கோயிலின் தளம், திருமதிள், திருநந்தவனம், திருக்குளம், முதலியவைகளைச் சிறந்த வகையில் செப்பனிட்டு, சந்நிதியை ஜீர்ணோத்தாரணமும் செய்துவைத்துள்ளனர்.

இவர்களோடு சந்நிதிகாரியங்களில் பெரிதும் உடனிருந்து ஒத்துழைத்துவரும் ஸ்ரீமாந் முதலியாரவர்களின் பக்தியும் திருத்தொண்டும் பாராட்டற்பாலதே. மன்னார்குடி ஸ்ரீமாந் உடையாரவர்கள் புதிதாகத் தர்மகர்த்தரானவர்கள். நல்ல திருவும் அருளும் பக்தியும்பொருந்திய இவர்களும் நம்பிக்கைநாய்ச்சியார் சமேதனின்பால் பெரும் பக்திபூண்டு சிறந்த திருத்தொண்டாற்றிவருவதும் பெரிதும் பாராட்டற்குரியது.

1. அழுக்கும், வெளவால் நாற்றமும், இருட்டுமின்றி அழகான நல்ல **தென்கலைத்திருமண்காப்புகளுடன்** சீரியமணி

மாடமாகத் திகழ்ந்து பொலியும் இச்சந்நிதிக்கு இரவில் நல்ல ஒளிதருமாறு மின்சார விளக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன.

2. புதிய அழகான திருத்தேர் ஒன்று செய்துவைக்கப்பட்டுள்ளது.

3. பெருமாள் திருமேனிக்குத் தங்கக்கவசம் புதிதாக செய்து சமர்ப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

4. புதிய ஓர் கல்லிழைத்த மாங்காய்மாலை திருவாபரணமாக வாங்கப்பெற்றுள்ளது.

5 பஞ்சபருவகாலங்களில் பெருமாளுக்கும் தாயாருக்கும் திருமஞ்சனாதிகளும், ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருநட்சத்திர பரிபாலனங்களும் திட்டப்படி யாவும் குறைவின்றி நடைபெற்றுவருகின்றன.

தேவஸ்தான வரவு செலவுகள்.

தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் ஏக்கர் 415 செண்டு 70.

ஒரு வருடத்திய வருமான விவரம்.

		ரூ.	அ.	பை
குத்தகை நெல் கலம் 8702க்கு கலம் 1, ரூ 3—0—0 வீதம்	ரூ	26106	0	0
வைக்கோலாட்டம், புஞ்சைப்பகுதி, தோப்பு ஆதாயம், கட்டிட வாடகை, மோகினி ஆதாயம், ரொக்கம்	ரூ	3050	0	0
ஆக வரவு	ரூ	29156	0	0

செலவு விவரம்.

நித்தியப்படி பூஜை செலவு	1723	0	0
உற்சவச் செலவு	4218	11	3
மராமத்து செலவு கலம் 210	630	0	0
கண்டிரிபியூஷன்	488	6	0
ஆடிட் பீஸ்	150	0	0
சிப்பந்திகள் சம்பளம்	1146	9	10
கிஸ்தி	6047	13	11
சில்லரைச் செலவுகள்	200	0	0
ஆக செலவு ரூ.	14604	9	0
நிகர ஆதாயம் ரூ.	14551	7	0

கட்டளைகள்.

இத்தேவஸ்தானத்தில் தற்போது ஸ்ரீமதி காத்தாயி அம்மாள் கட்டளையும், கோடவாசல் ஸ்ரீசாமிநாத பிள்ளை கட்டளையும், நடந்துவருகின்றன. அவைகளுக்கு மாத்தூரிலும் காய்ச்சியார் கோயிலிலும் முறையே ஒருவேலியும் 10-மா நிலமும் மானியமாகவிடப்பட்டுள்ளன. முதல்கட்டளையானது ஸ்ரீ M. வைத்தினாத முதலியார் அவர்களால் நடத்திவரப்பெறுகின்றது. இரண்டாவது கட்டளை சென்னை இந்துமத அறநிலையப்பாதுகாப்புக் கழகத்தாரால் நியமிக்கப்பெற்றுள்ள, மானேஜிங் டிரஸ்டி ஸ்ரீ N. K. R. நாராயணசாமி நாயடு அவர்களால் நடத்திவரப்பெறுகின்றது. நடோறும் 2 படி அமுதுபடி பிரசாதம் தேசாந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

துவாதசிக் கட்டளை.

இவை தவிர ஸ்ரீ N. K. R. N. நாயடு அவர்களால் சாசுவதமாகவும் பரம்பரையாகவும் துவாதசிக் கட்டளை நடத்தப்பெற்று வருகின்றது. துவாதசியில் 10 பேருக்கு பிரசாதம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

உபயங்கள்.

நம்பர்	உபயக்காரர்.	நடைபெறும் காலம்.	உபய விபரம்.
	A. நித்தியப்படி		
1	ஸ்ரீ மாந், N.K.R. நாராயணசாமி நாயடு அவர்கள்	நித்தியப்படி.	நந்தவன கைங்கரியம். சொந்தமாக ஒரு நந்தவனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து கிடைக்கும் புஷ்பங்களும், துளசியும், நித்திய படிக்கு திருமாலை கட்ட உதவுகிறது.
2	சமுத்தனூர்குடி ஸ்ரீ தி. கோ. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்	நித்தியப்படி.	புஷ்ப தோட்டம் பயிராக்கி அதில்கிடைக்கும் ரோஜா, மல்லிகை, துளசிமுதலான புஷ்பங்கள் திருமாலைக்கு உதவுகிறது
(முற்கூறிய இருவரும் இம்மாபெரும் கைங்கரியத்தை சிரத்தையுடன் நடத்திவருகின்றனர்)			
	B. ஏறுபடி.		
1	ஸ்ரீ N. கோபாலய்யர் அவர்கள்.	கனுமண்டபப்படி.	தளிகை, திருமஞ்சனம்.
2	ஸ்ரீ R. ராதா கிருஷ்ண பிள்ளை.	சங்கராந்தி மண்டபப்படி.	தளிகை, திருமஞ்சனம்
3	ஸ்ரீ விருத்தாஜலம் பிள்ளை அவர்கள்	வருடப்பிறப்பு மண்டபப்படி	ஷை ஷை
4	ஸ்ரீ தி.கோ. ராமஸ்வாமி அய்யர்	1. திருக்கார்த்திகை 2. திருக்கல்யாணமுதல்நாள்	தளிகை, திருமஞ்சனம், தீபம்
5	ஸ்ரீ S. R. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள்	மார்கழி-பங்குனி உற்சவங்களில் கருடசேவை மண்டபப்படி. மானியத்திலிருந்து வரும் வரும்படியைக் கொண்டு.	ஷை ஷை
6	கிராம மிராசுதாரர்	ஷை உற்சவங்களில் 5ம் நாள்	ஷை ஷை
7	ஸ்ரீ உத்தராதி மடம்	ஷை உற்சவங்களில் யானை வாகன மண்டபப்படி.	ஷை ஷை
8	ஸ்ரீ கோதண்டராம முதலியார் அவர்கள் ஆலங்குடி.	மார்கழி மாத உற்சவத்தில் தெப்ப மண்டபப்படி	தளிகை மட்டும். (இது மானியத்தில் வருமானத்திலிருந்து நடத்தப்படுகிறது. குறைவின்றி செய்யப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.)

T. 16987

நம்பர்	உபயம் செய்பவர்.	உபயம் நடைபெறும் காலம்.	உபய விபரம்.
9	ஸ்ரீ N. K. R. N. நாயடு அவர்கள்	திருக்கல்யாண உற்சவத்தில் 4-வதுநாள் மண்டபப்படி.	தைலக்காப்பு திருமஞ்சனம் & தளிகை.
	C. இதரஉபயங்கள்		
1	ஸ்ரீ N. K. R. N. நாயடு அவர்கள்.	ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் மாத, வருட, திருநட்சத்திரம் உடையவர், நம்மாழ்வார், ஏனைய ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் திருநட்சத்திரங்கள்	சேஷவாகனத்தில் பெருமாளும் தாயாரும் மணவாள மாமுனிகளுடன் பெரிய வீதிப் புறப்பாடு.
2	ஸ்ரீ தி. கோ. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் சமுத்தனூர்குடி.	அர்த்தசாமத்தில் உபசாரம் திருப்பள்ளியறை நித்தியப்படி.	பசுவின்பால் நன்குககாய்ச்சப்பெற்று ஏலப் பொடி பசுவின் நெய் சர்க்கரை முதலியன சேர்த்து, நிவேதனம்செய்து விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.
3	ஸ்ரீமதி K. முத்து கிருஷ்ணம்மாள் அவர்கள்	சாஸ்வதமானது	கல்லிழைத்த விலையுயர்ந்த பச்சைக்கிளி. நாய்ச்சியார் திருக்கைக்கு.
4	ஸ்ரீ வாஞ்ைசிராஜபுரம் ஸ்ரீநிவாஸய்யர் அவர்கள்	சாஸ்வதமானது.	வெள்ளி அஞ்சடுக்குத்தீபம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது
5	ஸ்ரீ C. கன்னையா அவர்கள்	ஷை	வெள்ளிசேஷ வாகனம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுபம்!

மலர்கோள் கண்ணிக் குழலழகும் மாலைக்கிசைந்த தோளழகும்
வண்ணஞ் சிவந்த வாயழகும் வழுத்தற்கரிய கண்ணழகும்
இலகு திலகக் கத்தூரி என்றும் விலகா நுதலழகும்
இணையற்றொளிரும் முடியழகும் இனியசெங்கைத்தலத்தழகும்
அலரைப் பழிக்கும் அழகினதாய் 'அஞ்சேல்' என்ன அருளுவதாய்
அன்பர் தம்மை உய்விக்கும் அபயத் திருக்கைப் பேரழகும்
நிலவுமிரண்டு திருவடியின் நிலைத்தவழகும் கண்டுநிதங்
களித்து மகிழும் பேறதனைக் காசினிபெற்று வாழியவே!

செங்கமல வயல்சேருந் திருநறையூர் வாழியே
சீராரு நம்பியிணைத் திருவடிகள் வாழியே
பங்கமறு மேதாவி பயந்தசெல்வி வாழியே
பாரின்மறை தென்சொல்லாற் பகுத்துரைப்போன் வாழியே
யெங்களேதி ராச னிணைமலர்த்தாள் வாழியே
யீடில்வர வரமுனிவ னெப்போழுதும் வாழியே
செங்கைதுவித் தன்போடு சேவிப்போர் வாழியே
செப்புவோர் வாழிசெவி சேர்ப்போரும் வாழியே